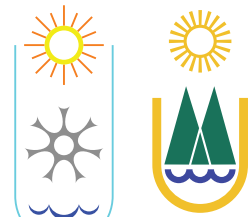


Mi o sebi



GLASILO DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA IN DRUŠTVA U3 ŠKOFJA LOKA

Št. 64 Leto XX Marec 2026



Potovanje
je lepše,
če ga deliš
s prijatelji
Mark Twain

Vsebina

4 AKTUALNO

- 4 Dolgotrajna oskrba je tek na dolge proge
- 6 Uspešne dejavnosti na vseh področjih
- 8 Potujoča zbiralnica odpadkov se je dobro prijela



9 DRUŠTVO U3

- 9 Preplet niti in besed
- 10 Sprehod po mestnem središču
- 12 Zabaven kviz sa starejše



13 KULTURA

- 14 Bralna značka v Marinkini knjižnici
- 15 Obrazi Škofjeloškega pasijona
- 17 Loko je narisal od A do Ž
- 20 Lepi začetki

21 STAREJŠI ZA STAREJŠE

- 21 Vedno več potreb po obisku in pomoči

23 PROSTVOLJSTVO JE VREDNOTA

- 23 Bralci so veseli in hvaležni za vsak obisk



24 ZANIMIVA OSEBNOST

- 24 Marija Krajnik – gospa, ki je številke zamenjala za besede
- 25 Janko Korenak, pevec z globokim basom

27 ŠPORT

- 27 Športniki leta 2025
- 30 Tekmujejo in velikokrat zmagajo

31 GREMO NA POT

- 32 Ne manj, vsako leto nas je bilo več
- 34 Izlet, ki se ga bo vredno spominjati



36 ZANIMIVOSTI

- 36 Snoopy in izgubljena denarnica

39 ANKETA

- 39 Radi si ogledujemo svet

Na naslovnici:
Izletniki v Veroni, Piazza dei Signori
Foto: Milan Gogala



Mi o sebi

Izdajatelj

Društvo upokojencev Škofja Loka

Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

Tel.: 04 512 06 64

e-pošta: drustvoupokojencev@siol.net

spletna stran: www.du-skofjaloka.si

Odgovorna urednica

Danica Zavrl Žlebir

Uredništvo

Martin Bizjak, Vesna Čadež, Ela Dolinar,

Martina Eržen, Nežka Fojkar, Dragica

Gartner, Miha Ješe, Borjana Koželj,

Nevenka Mandič Orehek, Marinka

Mesec, Maruša Mohorič, Irena Ropret

Pipan, Nada Somrak, Alma Vičar

Lektorica

Nuša Radinja

Oblikovanje

Nives Lunder

Fotografija

Milan Gogala

Tisk

GTO Košir, d. o. o.

Naklada

1650 izvodov

Cena: posamezni izvod 1 €

ISSN 1855-0975

Prihodnja številka bo izšla septembra 2026



DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA

Partizanska cesta 1

4220 Škofja Loka

<https://www.du-skofjaloka.si>

MŠ 5010721000, DŠ SI99746352

Tajništvo tel.: 04 512 06 64

in 041 618 308

Blagajna: 031 692 755

Uradne ure:

sreda in petek od 8. do 11. ure



DRUŠTVO U3

Univerza za tretje

življenjsko obdobje

Partizanska cesta 1

4220 Škofja Loka

e-pošta: loka3univerza@gmail.com

<https://3univerza-loka.splet.arnes.si>

Facebook: Univerza TRI

Telefon med uradnimi urami:

064 233 535

Uradne ure:

sreda in petek od 10. do 12. ure

Varna starost za vse



Februarja smo v dvorani našega društva pripravili predstavitev zakona o dolgotrajni oskrbi, ki velja od začetka tega leta. Zakon je dobro pripravljen in je bil tudi zelo jasno predstavljen. Zagotovljeno je tudi zadostno financiranje, tako da uporabniki domov za starejše od začetka tega leta plačujejo nižje zneske za storitve, ki jih potrebujejo, kot so jih plačevali doslej.

Težave pa so s polno uveljavitvijo zakona, zato so imeli udeleženci predstavitve tudi veliko pripomb. Peša predvsem koordinacija med različnimi izvajalci in financerji zakona. Čeprav so pristojnosti in dolžnosti služb na različnih ministrstvih jasne, med njimi še vedno ni zadostne informacijske povezave, zato je še veliko nepotrebnega ročnega dela, ki predvsem zavira ali celo onemogoča neovirano izvajanje zakonskih določil. Izpostavljena je bila največja težava – pomanjkanje ustreznega kadra za izvajanje zakona. Poglavitno vlogo ima služba socialnega varstva, ki je pristojna za sprejemanje vlog ter ocenitev in uvrstitev uporabnikov v posamezne kategorije potrebne pomoči. Centri

socialnega dela so tako zasuti z vlogami in ne morejo sproti izdajati odločb. Vsaj v začetku bodo zato potrebovali dodatno kadrovske pomoč. Druga težava se pojavlja v domovih za starejše, ki morajo zagotoviti kader za izvajanje pomoči. Pri tem bo pomembna tudi vloga vodstva občine, ki bo sodelovalo z Domom slepih, slabovidnih in starejših v Škofji Loki, da bomo imeli starejši občani kakovostno in zadostno pomoč pri čim kvalitetnejšem bivanju v naši lepi Loki.

Zakon je komaj začel veljati in začetne težave smo lahko pričakovali. Tudi v bolj razvitih državah so potrebovali več let, da so podoben zakon uveljavili in da je ta zaživel. V izvajanje se lahko vključi tudi naše društvo, predvsem s prostovoljkami in prostovoljci na terenu, kajti ti bodo lahko socialni službi pomagali zlasti pri predlogih pomoči tistim občanom, ki se niso prijavili v sistem dolgotrajne oskrbe, kljub temu pa takšno oskrbo potrebujejo. V našem glasilu bomo o tej tematiki redno poročali v posebni, novi rubriki o dolgotrajni oskrbi.

Miha Ješe



Dolgotrajna oskrba je tek na dolge proge

► Danica Zavrl Žlebir

Društvo upokojencev Škofja Loka je pripravilo predstavitev ureditve dolgotrajne oskrbe. Pravice in storitve sta prikazali sodelavki ministrstva za solidarno prihodnost, pristojni za dolgotrajno oskrbo, udeleženci pa so nanju naslovili vrsto vprašanj, pomislekov in dvomov glede praktične uveljavitve sicer lepo napisanega zakona.

Dvorana DU Škofja Loka je bila tokrat premajhna za vse, ki jih zanima, kako bomo v prihodnje uveljavljali pravico do dolgotrajne oskrbe. Prej ali slej bo vsak od nas potreboval sistem pomoči, saj zaradi starosti, bolezni, poškodb ali invalidnosti dolgotrajno ne bo mogel več samostojno opravljati osnovnih ali podpornih dnevnih opravil. Ta sistem ureja zakon o dolgotrajni oskrbi, ki naj bi bil v tem letu v celoti uveljavljen. Prispevek za dolgotrajno oskrbo sicer vsi že od lani plačujemo od svojih plač in pokojnin. Namen tovrstne oskrbe je varna starost,

ki naj bi jo čim dlje preživljali doma, ko bomo potrebovali več pomoči, pa v dostopni instituciji.

Varna starost za vse

Do dolgotrajne oskrbe je upravičenih pet kategorij uporabnikov, odvisno od tega, kolikšna je njihova omejitev samostojnosti oz. sposobnost samooskrbe. Tistim v lažji kategoriji pripada manj ur oskrbe na mesec, v nadaljnjih kategorijah pa se to število povečuje. Razlagalki zakona sta natančno predstavili pravice, ki izhajajo iz dolgotrajne oskrbe, in tudi razlike v primerjavi s prejšnjim sistemom. Tako denimo v domovih upokojencev ni več mogoče vložiti vlog »na zalogo«, temveč dolgotrajno oskrbo dobimo, ko potrebujemo pomoč. Uporabniki v domovih po novem plačajo manj (trenutno 782 evrov), saj sta plačljivi samo namestitve in prehrana, vse druge storitve pa so plačane iz proračuna. Dodatek za pomoč in postrežbo, ki so ga nekateri dobivali ob pokojnini, se izključuje s pravico do dolgotrajne oskrbe, razen nekaterih izjem.

V dolgotrajno oskrbo je vključena tudi e-oskrba (telefon z gumbom za klic v sili).

Kako sploh uveljavimo svojo pravico do dolgotrajne oskrbe? Ko jo potrebujemo, na vstopni točki oddamo vlogo. Vstopne točke so centri za socialno delo z enotami. V Sloveniji jih je 14, za naše območje je pristojen CSD Gorenjske v Kranju oziroma enota CSD Škofja Loka. Tam pred izdajo odločbe in po obisku na domu ocenijo upravičenost do teh pravic. Sledi izdaja odločbe, iz katere je razvidna kategorija, v katero je zavarovanec uvrščen. Ta se sicer sam odloči, katero od oblik želi uporabiti. S koordinаторjem dolgotrajne oskrbe se dogovorita za osebni načrt. Lahko izbere dolgotrajno oskrbo na domu, lahko delno oskrbo v bližnjem domu upokojencev, lahko izbere pravico do oskrbovalca družinskega člana ali pa se odloči za preselitev v dom. Za zdaj je 173 izvajalcev dolgotrajne oskrbe, od tega 69 na domu in 104 v institucijah. Kadar je oskrbovalec družinski član (ta skrbi za svojca, uvrščenega v četrto ali peto kategorijo), za to prejme določeno plačilo in mu teče pokojninska (ne pa tudi delovna) doba.

Bomo prej umrli, kot dočakali ...

Postopek uveljavljanja pravice do dolgotrajne oskrbe poteka od oddaje vloge naprej v šestih korakih. Da se ti postopki na žalost precej vlečejo in da prosilci niti v pol leta še niso prejeli odločbe, smo slišali v zelo kritični razpravi udeležencev informativnega



srečanja. Lepo napisan zakon v praksi ne deluje, ljudje, ki čakajo na pravico do dolgotrajne oskrbe, so se ujeli v praznino med nekdanjim in novim sistemom. Bomo prej umrli, preden bomo dočakali svoje pravice, se sprašujejo najstarejši. Tisti, ki skrbijo za ostarele in oslabele starše, pa nemočni sprašujejo centre za socialno delo in domove starejših, kaj naj storijo. Izkušnja ene od udeleženk kaže, da jih v teh institucijah, žal, napotujejo tudi na črni trg, na katerem naj iščejo oskrbovalce.

Slišali smo predlog, naj s tega zbora pozovemo ministrstvo in druge pristojne službe, k pospešitvi postopkov. Izvedba

dolgotrajne oskrbe je odvisna tudi od kadrovskih razmer, za katere pa vemo, da so zdaj slabe. V domovih ni dovolj osebja, da bi skrbelo za starejše.

Razpravljavci so zahtevali, naj bodo ti ljudje ustrezno plačani, pristojne institucije pa naj najdejo načine in vire, kako to storiti. Veliko stvari, denimo prekategorizacijo stanja starejših, so prej urejali v domovih, zdaj pa so potrebni vnovična ocena, nov osebni načrt in aneks k odločbi o dolgotrajno oskrbi. Vse to spet traja. V tem tehnološko razvitem času ni prav, da ne obstaja učinkovita povezava med dejavniki dolgotrajne oskrbe, centri za socialno delo in

domovi starejših, tako da morajo ljudje sami iskati možnosti, ki jih imajo za uveljavitev pravic na tem področju.

Predsednik DU Škofja Loka Miha Ješe je po srečanju povzel: »Zakon je v redu, zdaj je treba zagotoviti njegovo uveljavitev. Pobude, slišane na tem srečanju, naslavljamo na ministrstvo za solidarno prihodnost in na občinski svet Škofja Loka, da bi v Škofji Loki izboljšali razmere, tako da bomo prebivalci zares deležni dolgotrajne oskrbe, ko jo bomo potrebovali.

Treba je najti tudi vire in načine, ki bodo omogočili zaposlitev ljudi, ki nas bodo dolgotrajno oskrbovali.«

Naši sosede: društvo KESA

► Danica Zavrl Žlebir

S kom vse si v Društvu upokojencev Škofja Loka delimo skupno streho? V stavbi poveljstva nekdanje vojašnice nas domuje kar petnajst društev in posameznikov. Ob vstopu v pritličje je prav na začetku hodnika levo prostor Društva povprečnega rolkanja KESA.

Ko gremo po sledi tega nenavadnega imena, izvemo, da je bilo to društvo prvo, ki se je pred kakimi petnajstimi leti naselilo v tedaj opuščenih prostorih nekdanje vojašnice. Goran Grgić nam pove, da gre za športno društvo, po večini rolkanje, to pa nam da vedeti, da gre za rekreacijo, ki se ji lahko pridruži kdor koli.

V tem (sicer olimpijskem) športu tudi tekmujejo in sogovornik nam pove, da

imajo v eni izmed disciplin celo državnega podprvaka.

Pozimi rolkajo v notranjih prostorih, v katerih so si uredili rolkarski bazen in rampo, sicer pa v zunanjem rolkarskem parku, ki so ga zgradili sami. Od petdesetih članov jih je zelo dejavnih najmanj polovica. Za

mlajše dvakrat na teden prirejajo tečaje. Zdaj se rolkanja uči kakih ducat osnovnošolcev, sicer pa je to šport za vse generacije. Je pa več kot samo to, poudari Goran Grgić, ki se kljub svojim »poznim štiridesetim« in družinskim obveznostim pozno zvečer rad spusti po rolkarski rampi.



Uspešne dejavnosti na vseh področjih

Program dela Društva upokojencev Škofja Loka v letu 2026

Za nami je spet uspešno leto z bogato dejavnostjo. Obsežno delovanje nam je povzročilo nekaj izgube, ki jo bomo nadomestili v tem letu. Pričakujemo lahko uspešne aktivnosti na vseh področjih.

Vse dejavnosti so dobro delovale, 11-članski upravni odbor pa je uspešno koordiniral in vodil naše društvo. Število članov že nekaj let ostaja okoli številke 1700, vendar število na novo včlanjenih komaj presega tiste, ki so nas zapustili.

Naše najpomembnejše delovanje je **socialni program** Starejši za starejše, ki ga je dolga leta uspešno vodila Nežka Fojkar. Njeno delo bo dobra popotnica za novo vodjo Tadejo Hafner Piskač. Lani in letos smo se dejavno vključili tudi v projekt Potujoča zbiralnica odpadkov.

Največje število naših članov v sedemnajstih sekcijah združuje **športna dejavnost**. Še naprej bomo dejavni na društveni, medobčinski, področni in državni ravni bodisi kot športniki bodisi kot organizatorji športnih prireditev. Znova smo zelo uspešno organizirali državno tekmovanje upokojencev v streljanju z zračno puško, naši baliarji pa so državni prvaki.

V največjem razmahu je **kultura**. Mešani pevski zbor Vrelec, pevska skupina Mavrica in Loške orglice kvalitetno in pogosto nastopajo na različnih prireditvah. Vrelec je znova zmagal na tekmovanju upokojenskih

pevskih zborov Gorenjske. Letos bomo to tekmovanje organizirali 14. aprila v domačem Sokolskem domu. Kulturni center Kamnitnik je dejaven vse pogosteje, in to z vse boljšim programom, za še pestrejši program pa moramo zagotoviti dodatna finančna sredstva.

Marinkino knjižnico še vedno uspešno vodi Nevenka Mandić Orehek, Minka Mlakar z umetniškim svetom skrbi za zanimive razstave, v dvorani pa dvakrat na mesec lahko uživamo v predavanjih, predstavitev in različnih drugih kulturnih dogodkih.

V okviru Društva U3, ki več dejavnosti organizira tudi v naših prostorih, se udeležujemo številnih zanimivih krožkov in izobraževanj.

Na področju **turizma** smo lani izvedli vse načrtovane izlete in srečanja. Maja letos bomo obiskali pobrateno bratsko mesto Koszeg na Madžarskem. Pri organizaciji izletov in letovanj je Vesni Čadež po novem v veliko pomoč Jana Dolinar.

Za boljše **informiranje** moramo pridobiti več elektronskih naslovov, na katere bo Irena Ropret Pipan še naprej redno pošiljala vabila, Patricija Žumer bo poskrbela za oglasne deske, Danica Zavrl Žlebir pa bo še z večjim zagonom urejala naše glasilo Mi o sebi.

Za neovirano delo je treba priskrbeti tudi zadostna finančna sredstva. Leta 2025 so odhodki

presegli prihodke za približno tri tisočake. Novi prostori in novi programi so dražji. Izguba je enaka, kot so skupni stroški za ogrevanje, elektriko in komunalno.

Za letos predvidevamo, da bo vseh prihodkov približno 69 tisoč evrov (od tega bomo približno 23 tisoč evrov zbrali s članarino, 25 tisoč evrov bomo pridobili z občinsko dotacijo in razpisi ter 21 tisoč evrov z našimi lastnimi sredstvi) in da bo odhodkov za 68 tisoč evrov. Odhodki bodo enaki lanskim, prihodke pa bomo povečali na račun višje članarine, kandidature za sredstva na občinskem razpisu za kulturo in s projekta Potujoča zbiralnica odpadkov.

Še naprej si bomo prizadevali za čim bolj pestro in bogato delovanje. Hvala vsem vodjem sekcij in drugim za izjemno pomoč pri dobrem delovanju društva. Vabim vas k čim številnejšemu udejstvovanju, tudi pri predlogih in zamislih o novih področjih delovanja.

Miha Ješe,
predsednik Društva
upokojencev Škofja Loka

Ljudje smo družabna bitja

► Vesna Čadež



© Osební arhiv

Naša nova sodelavka **Julijana Dolinar**, za prijatelje Jana, se nam je pridružila lani in nam ponudila svojo pomoč pri turistični dejavnosti. Z veseljem smo jo sprejeli.

»Po izobrazbi sem pravnica in ekonomistka. Polovico delovne dobe sem bila zaposlena v gospodarstvu, na prodajnem področju, nato pa 20 let v javni upravi, na Centru za socialno delo, in to na področju skrbništva za odrasle. Pri delu sem lahko izrazila

svojo empatijo do dela s starejšimi, saj sem jim vedno znala prisluhniti in jim v okviru svojega dela pomagati v stiskah,« je povedala o svojem prejšnjem aktivnem življenju.

Sredi leta 2024 se je ob polni delovni dobi upokojila in se pridružila že upokojenemu možu, saj je vedela, da bosta več časa lahko preživljala skupaj ob številnih dejavnostih – od športa, potovanja in kulture, saj rada kolesarita, hodita v hribe, smučata in se udeležujeta kulturnih prireditev. Najraje pa v naravi, ob igri in športnih aktivnostih, prosti čas preživljata s tremi vnukinjami in vnukom. Rada tudi potujeta, kajti Slovenijo in njene lepote odkrivata tudi z gorskimi kolesi.

In zakaj se je pridružila društvu upokojencev? »Ker sem družabna, imam rada ljudi in rada tudi kaj dobrega storim zanje. V DU Škofja Loka sem znova srečala

veliko vrstnikov iz študentskih let, prijateljev, znancev in drugih, ki jih poznam kot Ločanka. Ko sem se kot upokojenka udeležila trgatve v Vitovljah in martinovanja v Beli krajini, sem videla, da upokojeneci uživajo ob takih dogodkih, saj se družijo, pogovarjajo, veselijo in ne nazadnje spoznavajo deželo in njene običaje. Spoznala sem, kako pomembno je, da imamo starejši možnost udeleževati se takih druženj, saj smo družabna bitja, prav tako pa vem, da je veliko starejših ljudi osamljenih, ker nimajo nikogar, ki bi se ukvarjal z njimi, ki bi jim omogočal kakovostnejše življenje, pa naj bo to s pogovorom, druženjem, dogodkom, izletom ali počitnicami. In tudi zato v okviru turistične dejavnosti v DU vsako leto organiziramo številne dogodke, druženja, izlete in počitnice. Se veselim, da se vidimo in kakšno rečemo.«

Dobrodošli novi člani in članice

Lani se je Društvu upokojencev Škofja Loka pridružilo **76** novih članic in članov.

To so: **Slavko** Aleksić, **Dominik** Alič, **Martina** Arko, **Benjamin** Bajt, **Gorazd** in **Simona** Berčič, **Marta** Bergant, **Roman** Bergant, **Bogdan** in **Marija** Biček, **Mirjana** Blaževski, **Ivo** Bokal, **Silva** Bregant, **Magda** Cankar, **Irma** Čadež, **Janez** Dolinar, **Valentina** Eržen, **Igor** Fabjan, **Aleksandra** Fajfar, **Alenka** in **Andrej** Franko, **Janez** Gartner, **Maruša** Gider, **Ljuba** Globočnik, **Irma** Golob, **Hajrudin** in **Zejfa** Grbič, **Olga** Guzelj, **Slavica** Hajdu, **Nuša** Hribernik, **Ida** Jan, **Roman** in **Vlasta** Jemec, **Ana** Jezeršek, **Dagmar** Jurgele, **Dušan** Kafol, **Nikolaj** Kalan, **Jana** Kloboves, **Albin** in **Marija** Kokalj, **Elizabeta** in **Zdravko** Korpič, **Olgica** Košenina, **Zlatko** Košič, **Bernarda** Košir, **Darko** Košir, **Borut** Lajovic, **Marko** in **Mateja** Logar, **Blaž** Marguč, **Staša** Matjaž, **Marija** Mavrič, **Zora** Mihajlovič, **Danica** Mohar, **Bernarda** Mrak, **Marjana** Oblak, **Blanka** Peršin, **Franc** in **Marija** Podrekar, **Vida** Prevodnik, **Dušanka** in **Marko** Primožič, **Pavla** Suma, **Marija** Šarlah, **Vida** Šifrer, **Marjan** Šlegel, **Karmen** Špitalar Čuk, **Špelca** Tomažin, **Irena** Tomšič, **Majda** Trobec, **Jordan** in **Marija** Urh, **Gustelj** Valančič, **Franciška** Vozelj, **Antun** Zorčec in **Mojca** Zrinski.

Dobrodošli med nami!

Potujoča zbiralnica odpadkov se je dobro prijela

► Miha Ješe

Društvo upokojencev se je dejavno vključilo v seznanjanje s potujočo zbiralnico odpadkov.

Za ta namen smo se srečali že septembra ter tudi 11. decembra 2025 in 12. februarja 2026.

Na drugem srečanju smo se seznanili z dobro prakso zbiranja odpadkov na terenu v prvih dveh mesecih delovanja zbiralnice, na tretjem pa v sodelovanju z Želvo in Komunalo Škofja Loka z rednim zbiranjem od začetka marca 2026 naprej.

Potujoča zbiralnica se je dobro prijela, zato bodo prostovoljke na terenu starejše občanke in



občane seznanjale z njenim delovanjem tudi letos.

Dodana vrednost zbiralnice je tudi oddelek za oddajo, izposojjo

in prevzem knjig, ki jih občani ne potrebujejo več. Nekatere knjige prevzame tudi naše društvo za Marinkino knjižnico.

Potujoča zbiralnica odpadkov znova na terenu

Komunala Škofja Loka v sodelovanju z Občino Škofja Loka in Društvom upokojencev Škofja Loka v letu 2026 nadaljuje projekt Potujoča zbiralnica odpadkov.

Zbiramo naslednje odpadke: zdravila in injekcijske igle, prehranska dopolnila, baterije, barve, lepila, tonerje, oblačila in obutev (uporabno in neuporabno), odpadno jedilno in motorno olje, ličila in kozmetiko, čistila, sijalke in žarnice ter male električne gospodinjske aparate.

V okviru potujoče zbiralnice odpadkov najdete tudi izmenjevalnico knjig, v kateri si lahko brezplačno izmenjate knjige.

Kje in kdaj bomo zbirali odpadke v potujoči zbiralnici:

Datum	Kraj	Točna lokacija	Ura zbiranja
sobota, 4. 4. 2026	Crngrob	na parkirišču sredi vasi	8.00 - 8.45
	Dorfjarje	na makadamu pri HŠ 17	9.00 - 9.45
	Sv. Duh	pri Uršulinskem samostanu	10.00 - 10.45
	Sv. Duh	pri cerkvi	11.00 - 11.45
	Virmaše	pri gasilskem domu	12.00 - 12.45
	Kidričeva cesta	pred Komunalo Škofja Loka	13.00 - 13.45
sobota, 11. 4. 2026	Puštal	pri kopaljšču	8.00 - 8.45
	Sv. Barbara	pri igrišču	9.00 - 9.45
	Pungert	pri ekološkem otoku	10.00 - 10.45
	Hosta	na makadamu, nasproti HŠ 8a	11.00 - 11.45
	Trnje	pri mlekarni	12.00 - 12.45
	Stara Loka	na parkirišču pokopališča	13.00 - 13.45
sobota, 18. 4. 2026	Nad Plevno	v bližini ekološkega otoka	8.00 - 8.45
	Partizanska cesta	parkirišče Vojašnica	9.00 - 9.45
	Novi svet	na javnem parkirišču	10.00 - 10.45
	Groharjevo naselje	na makadamu pri Stari Loki 27	11.00 - 11.45
	Spodnji trg	na parkirišču Tehnik	12.00 - 12.45
	Pod Plevno	pri ekološkem otoku	13.00 - 13.45

Oddaja odpadkov je za vse občane občine Škofja Loka brezplačna.





Preplet niti in besed

► Mira Vraničar

Praznik ustvarjalnosti, na katerem so se ročne spretnosti srečale z žlahtno slovensko besedo

V prostorih Društva U3 smo odprli prav posebno razstavo, ki je plod vztrajnosti, potrpežljivosti in neizmerne ustvarjalne energije udeleženk krožkov ročnih spretnosti. Razstava na enem mestu združuje bogato dediščino in sodobne pristope k ustvarjanju, ki nas povezujejo vse leto.

Z odprtjem razstave krožkov ročnih spretnosti smo na lep in prijeten način zaznamovali slovenski kulturni praznik. Dogodek je bil praznik ustvarjalnosti, na katerem so se ročne spretnosti srečale z žlahtno slovensko besedo. Obiskovalci so uživali v kulturnem programu. Članice bralnega krožka so z izbranimi recitacijami Prešerna in drugih slovenskih pesnikov dogodku

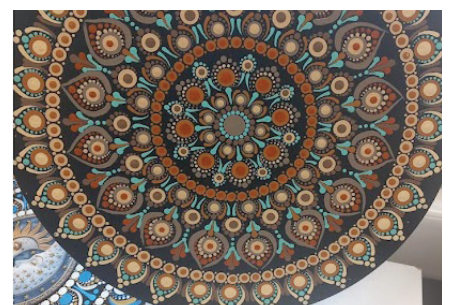
vdahnile posebno dušo in nas opomnile, da je kultura vse, kar ustvarjamo s srcem in rokami.

Na razstavi smo občudovali raznovrstno paleto izdelkov: kvačkane in pletene mojstrovine, ki grejejo tako telo kot srce, klekljane čipke, ki s svojo nežnostjo pričajo o natančnosti rok mojstric klekljanja, barvite mandale, ki v prostor prinašajo mir in harmonijo, razstavljeni so unikatni izdelki iz gline ter nadvse prikupni angelčki iz testenin, ki dokazujejo, da za umetnost ne potrebujemo dragih materialov, temveč le dobro idejo.

Vsaka razstavljen stvarete nosi svojo zgodbo – ure truda, učenja in predvsem veselja do ustvarjanja. Razstava tako ni samo prikaz spretnosti, ampak tudi poklon naši tradiciji in skupnemu ustvarjanju, ki bogati naš lokalni prostor. Še posebej velja zahvala vsem mentoricam, ki s svojim prostovoljnim delom oziroma mentorstvom bogatijo krožke ročnih spretnosti v Društvu U3.

Vso to lepoto so dopolnile še besede. Članice našega bralnega krožka so nas z recitacijami popeljale v svet slovenske poezije. Tako smo sklenili krog med ročnim delom in literaturo – oboje namreč zahteva potrpežljivost, ljubezen in navdih.

Dogodek nas je spomnil, kako bogata je naša ustvarjalna dediščina.



Recitacije

Razstava

Sprehod po mestnem središču

► Majda Puhar Kovač

Januarja smo se nekatere članice Društva U3 odločile, da nekoliko obnovimo naše poznavanje Škofje Loke, tokrat zlasti samega središča mesta, saj je naš »Plac« le dočakal celostno obnovo.



Vitraž golobice v cerkvi sv. Jakoba v Škofji Loki



Redek zimski prizor z Mestnega trga

Po krajši obnovi zgodovinskih dejstev o našem mestu smo sprehod začele ob Selških mestnih vratih in se seznanile z zgodovino najstarejšega mostu v Sloveniji, zgrajenega iz kamnitih blokov. Zato ga imenujemo Kamniti most, nekateri ga imenujejo tudi Kapucinski most, originalno pa se je imenoval Franc Jožefov most. Po njem so ga z njegovim soglasjem poimenovali ob obnovi mostu leta 1888, ko je vladal natanko 40 let. Most je takrat dobil tudi železno ograjo in štiri leta pozneje tudi kip sv. Janeza Nepomuka. Sicer naj bi most dal zgraditi škof Leopold, vendar je most še starejši, res pa se je ta škof leta 1381 ob padcu z ozkega neograjnega mostu smrtno ponesrečil in je pokopan v Uršulinski cerkvi. Nato smo se sprehodili po Blaževi ulici (nekoč Nunski), ki je ime dobila po partizanskem komandantu in pesniku Otonu Vrhuncu - Blažu Ostrovrharju. Tu so bili rojeni trije veliki Ločani, ki so sami sebe poimenovali Podnunci: France Planina, Tine Debeljak in Pavle Blaznik.

Ogled cerkve sv. Ane oziroma nunske cerkve je znova oživil zgodovino tega redovniškega reda, ki je Škofji Loki poskrbel za izobraževanje deklic in deklet. Uršulinke, ki so se tu naselile po odhodu reda klaris, so kuhale svoj zeliščni napitek, imenovan kloštergajst, ki je bil med meščani zelo priljubljen.

Na Cankarjevem trgu smo si ogledali poznogotsko cerkev sv. Jakoba iz 15. stoletja, ki se ponaša z zelo lepim zvezdasto-rebrasto obokanim stropom s sklepniki, na katerih lahko vidimo znamenja vseh loških cehov in grbe takratnih dobrotnikov cerkve. V novejšem času je v cerkvi svoj pečat pustil tudi arhitekt Jože Plečnik s krstilnico in lestenci, slikar Tone Kregar pa je zasnoval nova barvna okna.

Ob cerkvi, na prehodu med Mestnim in Spodnjim trgom, stoji stavba. Plošča na njej nam pove, da je bila v njej od leta 1538 šola za dečke, stavbo pa je šoli podaril starološki graščak Mihael Papler.

In že smo prišli do najbolj znane Homanove hiše, ki jo sestavljajo tri poslopja; prenovljena je bila po potresu 1511, to pa dokazuje letnica 1529 na konzolnem pomolu. Na njej sta delno ohranjeni freski sv. Krištofa in srednjeveškega vojščaka. Ime je dobila po družini Homan, ki je bila lastnica stavbe v 19. stoletju. Dandanes mogočna stoletna lipa je bila nekoč namenjena bolj za potrebe psičkov grajskih in mestnih dam. Že 150 let je v stavbi znana

kavarna, novi najemnik pa je športnik Cene Prevc. Pred Homanovim vrtom od lanske pozne jeseni stoji skulptura iz brušenega betona, medved Loki, ki predstavlja loško zgodovino in del legende o škofu Abrahamu, ki ga je napadel medved. Rešil ga je zamorc, zato ga je škof v zahvalo umestil v loški grb.

Druga legenda pa je povezana z loškimi gospodarji Freisingi in sv. Korbinijanom, ki je medveda po napadu kar udomačil, tako da mu je nosil prtljago na poti v Vatikan. Medved je tako tudi v grbu mesta Freising. To je razvidno na kamniti plošči Volbenka Schwarca na hiši, v kateri je bilo nekoč staro župnišče.

Na lepo prenovljenem Mestnem trgu stojita še dva kulturna spomenika: Kamniti vodnjak z vklesanim mestnim grbom in letnico 1883 ter Kužno znamenje s tremi kipi (Marija z Jezusom,

sv. Rok in sv. Anton), ki so ga meščani postavili leta 1751 v zahvalo za odvrnitev od kuge in ognja. Na Mestnem trgu, ki ga domačini imenujejo kar Plac, je veliko pomembnih stavb iz 16. in 17. stoletja: staro župnišče z renesančno ploščo, stari rotovž z baročnimi freskami, Sorževa hiša z lepo izrezljanimi vrati, ki kažejo, da je bila tam pivovarna, ob njej pa še stavba z gasilskim grbom.

Sledijo Žigonova hiša z nadstropnim pomolom in ob starih poljanskih vratih Martinova hiša, edina originalna stavba iz 14. stoletja. Tu smo tokrat končali ogled tega dela mesta, spomladi pa bomo nadaljevali.

In še zanimivost:

ali veste, da je bila Škofja Loka edino srednjeveško mesto, v katerem je imela vsaka hiša svoj vrt? Samooskrba že pred 800 leti!

Poznavanje rastlin

► Mag. Bernarda Debeljak



Peterolistna konopnica



Jelenov jezik

© Mira Kofler

Jeseni je začel delovati krožek Poznavanje rastlin, namenjenem vsem, ki ljubite naravo in rastline, in vsem, ki želite obnoviti in dopolniti svoje znanje. Na desetih srečanjih smo spoznavali najpomembnejše skupine rastlin, njihove organe in ta spoznanja poglobili na delavnicah. Ker smo imeli premalo časa, da bi vsa opazovanja izvedli v naravi, je narava prišla k nam v učilnico. Spoznavali smo barvito in raznovrstno alpsko floro ter kukavičevke. Vse predstavljene rastline so na naravnih rastiščih ogrožene in zavarovane. Na dozdajšnjih srečanjih smo raziskovali in spoznavali predstavnike alg, mahov, praprotnic, grmov, dreves, lišajev, cvetnic ter njihov pomen v naravi in za človeka.

Od februarja naprej delo nadaljujemo v naravi – na sprehodih v bližnji okolico želimo preveriti

in dopolniti naše znanje o rastlinah. Srečujemo se enkrat na mesec, in sicer ob sredah, seveda ob lepem vremenu. Vabljeni!



© Foto: Bernarda Debeljak

Zabaven kviz za starejše

► Majda Puhar Kovač

Kvizi v lokalih, t. i. »pub kvizi«, postajajo na Gorenjskem vse bolj priljubljena oblika druženja, saj gre za več kot le običajno druženje ob pijači – tekmovalci se preizkušajo v znanju, spremljajo aktualne teme in v sproščenem ozračju krepijo ekipnega duha.

Tudi v Društvu U3 že od jeseni enkrat na mesec organiziramo kviz znanja naših udeležencev številnih krožkov in izobraževanj. Poimenovali smo ga Zabavni, saj želimo, da udeleženci uživajo v sproščenem razpoloženju, odgovarjanje v skupinah pa prepreči pogosto neprijeten občutek tekmovalca, če nečesa ne zna. S sodelovanjem v kvizu razvijamo miselne sposobnosti, saj spodbuja spomin, logično razmišljanje in hitro sklepanje. Kviz nas spodbudi, da se naučimo novih dejstev z različnih področij, nekatere nove informacije pa si zapomnimo kar mimogrede. Dobri rezultati nam krepijo samozavest, morebitni slabši rezultat pa nas lahko motivira. Naš kviz je torej način rekreacije za možgane – zabaven, a hkrati intelektualno spodbuden. V skupini krepimo tudi timski duh in komunikacijske sposobnosti, zato vabimo vse, ki morebiti še oklevate, da se nam enkrat na mesec pridružite na našem zabavnem kvizu!

In kaj pravijo nekatere udeleženke?

Mira Vraničar: »Kviz je bil odlično pripravljen in nas je pošteno spodbudil k razmišljanju. Super popoldne na kvizu Društva U3! Odlična družba, napeta vprašanja in ogromno dobre volje. Hvala organizatorjem za trud – komaj čakam na naslednji krog. Izstopite iz svoje cone udobja, pridružite se nam, ne bo vam žal.«

Nevenka Mandič Orehek: »Rada preverjam svoje znanje in razgledanost. V bistvu mi ni toliko do zmage, kot do sodelovanja s kolegi. Vedno nekaj novega izvem in ob zabavi se zavemo, da smo marsikaj tudi pozabili. Tisto: Kako mu je že ime ... Saj veš tisti, ki je profesor filozofije v ljubljanski gimnaziji ... Smeha nam ne zmanjka. Tudi s kvizom širimo obzorja.«

Ela Dolinar: »Rada pridem na kviz, vedno se naučim nekaj novega. Včasih veš odgovor, pa se ga tisti trenutek ne spomniš in to potem ostane



© Nevenka Mandič Orehek

v spominu. Najbolj napeto je, ko pridejo na vrsto rezultati. Priporočam vsem, širiš znanje in se zabavaš.«

Sabina Košir: »Po vpisu v novo študijsko leto, sva se z Ireno odločili za prijavo na kviz. Oblikovali sva skupino 'Kresnički', ki se ji je pozneje pridružila še Tatjana. Z vprašanji z različnih področij želimo predvsem preveriti naše znanje, hkrati pa ga tudi razširiti. Vsekakor je kviz tudi priložnost za druženje in izmenjavo izkušenj. Zahvaljujem se naši kvizologinji Majdi Puhar Kovač, ki pripravlja odlična vprašanja z vseh področij. Želim ji uspešno delo tudi za prihodnje izvedbe kviza.«

Obisk Fotohiše Pelikan

V okviru spoznavanja skritih biserov Slovenije smo obiskali Celje in si tam ogledali Pelikanovo hišo.

To je prostor fotografske, tehniške in kulturne dediščine ter spomina. Posebej zanimiv je starejši stekleni fotografski atelje, edini tovrstni v Sloveniji in eden redkih v Evropi. Ko vstopimo v muzej je tako, kot bi se ustavil čas. V Pelikanovi hiši gotovo dobimo občutek, da se sprehajamo po hiši nekoga iz 20. stoletja, ki je na počitnicah, mi pa smo mu prišli zalit rože. V hiši muzeju dandanes hranijo več deset tisoč fotografij in steklenih plošč, številne fotoaparate in fotografske pripomočke, bogat arhiv in dokumentacijo, največji zaklad pa sta kar dva ohranjena ateljeja z bogato fotografsko in tehnično opremo. Vse to si seveda lahko tudi ogledamo. Ob tem smo izvedeli še veliko zgodb iz časov delovanja fotografa Josipa Pelikana, kot npr. to, da se je poleti preselil v Rogaško Slatino, kjer so letovali bogati gostje in je bilo dela na pretek.

► Ela Dolinar

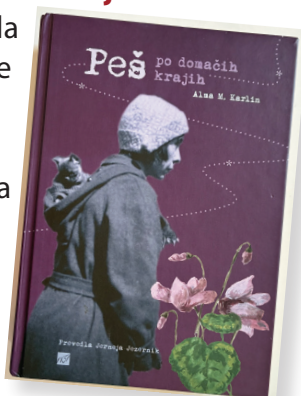
Knjige v Marinkini knjižnici



Alma Karlin

Peš po domačih krajih

Prepotovala je svet in se še vedno čudila lepotam na domačem pragu. Videla je ves svet, a je še vedno obnemela ob čudovitem razgledu z domačega hriba. Vozila se je z vsemi mogočimi prevoznimi sredstvi, a je še vedno najbolj uživala v svobodnem koraku svojih pešpoti. Njeni rojaki je niso vedno razumeli, tujci pa so premagovali stotine kilometrov, da so se ji lahko pridružili. Svetovljanka, ženska, ki je daleč presejala svoj čas, in zrela duša, ki se je znala dvigniti nad banalnost vsakdanjega materializma. Kaj je doživljala in o čem je razmišljala, ko je opazovala ista obzorja, kot jih še dandanes gledamo tudi mi? Alma M. Karlin, kakršne nismo srečali še nikoli. Knjigo dopolnjujeta zemljevida njenih potepanj po Sloveniji – prostoročno risani je iz Almine osebne zapuščine, sodobni pa te iste poti umešča v geografske okvire zdajšnje Slovenije.



razponom in igralskim talentom. Njenih dosežkov v svetu opere do zdaj ni dosegel še nihče. Marijina mati je že zgodaj opazila, da ima deklica izjemen talent, zato sta glasba in petje postala njen svet. Pozneje se je poročila s svojim menedžerjem, ki je bil 27 let starejši od nje in jo je dojemal bolj kot lastnino kakor svojo ženo. Na vrhuncu kariere, pri svojih 36 letih, je spoznala dušo dvojčico – Aristotela Onassisa, svojo veliko in nepozabno ljubezen. Maria je bila prepričana, da sta si usojena. Aristotel je bil prvi in edini, ki je v Marii videl žensko in ne le umetnico. Postala sta najslavnejši grški par. A njuna sreča ni ostala neskaljena. Ko se je veliki Onassis zagledal v tedaj najslavnejšo vdovo na svetu, Jackie Kennedy, se je Mariiina sreča spremenila v pravo grško tragedijo ...



William Dietrich

Napoleonove piramide

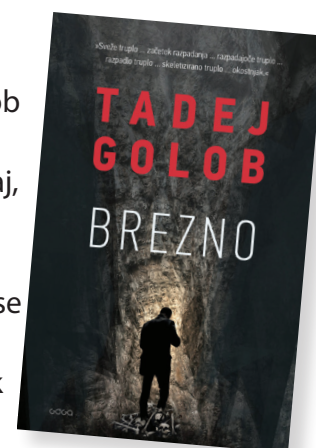
Neodložljivi roman, poln akcije, pustolovščin in strasti William Dietrich (1951) je ameriški novinar, pisatelj in naravo-varstvenik. V romanu Napoleonove piramide nas popelje v revolucionarno Francijo leta 1798. Američan Ethan Gage v kvartopirski igri v Parizu priigra star skrivnosten

egipčanski medaljon, kmalu za tem pa ga obsodijo umora. Ethan pobegne in se pridruži Napoleonovim četam na pohodu v Egipt. S priigranim mističnim egipčanskim obeskom naj bi pomagal razrešiti skrivnost velikih piramid, mogočnih zakladov in starodavnih sil.

Tadej Golob

Brezno

Tokratno dogajanje romana Golob postavi v Gotenico, kraj, ki nosi svojo težo in svoj spomin. Kar se sprva zdi kot Tarasov umik iz opravljive Ljubljane, se hitro spremeni v preiskavo, ki odpira neprijetna vprašanja in previdno brska po plasteh zgodovine, ki bi jih marsikdo najraje pustil pri miru. Brezno je kriminalka sodobnega časa, prepojena z občutkom digitalne povezanosti, hkrati pa sidra v kolektivni spomin temnejše plati naše preteklosti. Rezultat je branje na dihanje, ki ne ponuja poceni bližnjic, temveč bralca do konca drži v napetosti. Lahko se zgodi, da boste po branju potrebovali nekaj časa, preden boste odkolesarili po novo knjigo.



Michelle Marly

Maria Callas

Največja pevska diva svojega časa in drama njene ljubezni

Knjiga nas popelje v zasebno življenje in zakulisno dogajanje umetnice, ki je svet pretresla z neverjetnim glasovnim

► Zbrala Nevenka Mandič Orehek

Bralna značka Marinkine knjižnice

► Nevenka Mandić Orehek

V sredo, 28. januarja, smo knjižničarke v dvorani pred našo knjižnico pripravile krajši kulturni program s podelitvijo bralnih značk za leto 2025. Da bi bila prireditev še bolj slovesna, smo za pomoč prosile profesorja kitare Denisa Kokalja in tako sta za glasbene točke poskrbela kitarista Lojze Mrak in Kristina Rupar iz Pete šole – glasbene šole za vse generacije. Med glas-

benimi točkami so bralci prisluhnili verzom Andreja Rozmana - Roze.

Poezijo sva brali Ela Dolinar in avtorica tega prispevka. Priznanja je podelil predsednik DU Miha Ješe, ki je tudi sam med nagrajenimi bralci. Ob pisnem priznanju so bralci in bralke prejeli še simbolično darilo – iz blaga sešito kazalo za knjige.

V knjižnico zahaja kar nekaj naših članov, vendar se jih za bralno značko ne prijavi veliko.

Za pridobitev bralne značke je treba v tekočem leto prebrati vsaj pet knjig. Drugi pogoj je, da se bralka oz. bralec prijavi za značko in prevzame obrazec, v katerega vpiše avtorja in naslov prebrane knjige. Knjižničarke smo vesele vsakega odziva, pohvale ali graje posamezne knjige, saj nam je to v pomoč pri svetovanju.

Še nekaj statistike: V minulem letu je bila Marinkina knjižnica za vas odprta 298 ur, to je trikrat na teden po dve uri. Tudi med dopusti! Skupaj smo knjižničarke opravile 850 prostovoljskih ur, obiskalo nas je 679 članov in članic našega društva, izposodile pa smo 1243 knjig. V minulem letu so nam podarili 3619 knjig, novih pa je 226.

Tudi v tem letu ste vabljeni k branju. Gotovo bomo za vsakogar našle knjigo, ki vas bo pritegnila k branju. Pridite tudi kar tako.

Ob pogovoru vas morda spravimo v skušnjava, da kako knjigo vzamete s seboj domov!



© Mira Vraničar

Prireditev ob podelitvi bralne značke za leto 2025

Kulturni center Kamnitnik



Program prireditev

od aprila do septembra 2026

- 14. april, ob 16. uri: **revija upokojenskih pevskih zborov Gorenjske** (Sokolski dom)
- 21. april, ob 18. uri: koncert **PS Mavrica** v počastitev dneva upora proti okupatorju in prvega maja
- 5. maj, ob 18. uri: **Tina Ušeničnik: Nepal**
- 26. maj, ob 18. uri: **Pozdrav pomladi**
- 9. junij, ob 18. uri: **Mira Vraničar: S kolesom od Sredozemlja do Atlantika**
- 23. junij, ob 18. uri: **Jože Štukl: Občina Škofja Loka praznuje**
- 22. september, ob 18. uri: **Bojan Trampuš, Gregor Gantar, saksofon: Srečko Kosovel**

Program razstav

od aprila do septembra 2026

- 17. april, ob 18. uri: odprtje **razstave Mojce Štefelin**
- 18. maj, ob 18. uri: odprtje **razstave Ivana Kejžarja** ob njegovi 95-letnici
- 19. junij, ob 18. uri: odprtje skupinske **razstave slik tečajnikov U3**
- 7. september, ob 18. uri: odprtje fotografske **razstave Milana Miheliča**

Obrazi Škofjeloškega pasijona

► Danica Zavrl Žlebir

Na trge in ulice Škofje Loke se je vrnil po enajstih letih. Ena od spremljajočih prireditev v dneh uprizarjanja je tudi razstava, ki sta jo v galeriji Zlatin hodnik pod naslovom *V duhu pasijona* postavila mati in sin, Albina in Jure Nastran.

Od 21. marca do 12. aprila v Škofji Loki znova poteka Škofjeloški pasijon. Najstarejše ohranjeno slovensko dramsko besedilo *Processio Locopolitana* (hranijo ga v škofjeloški kapucinski knjižnici) je leta 1721 napisal kapucin Romuald Marušič. Zadnjikrat so igro uprizorili leta 2015, znova naj bi jo po šestih letih, a je načrte prekrizala epidemija korona virusa.

Predstave, do 12. aprila se jih bo zvrstilo sedem, spremlja še veliko vzporednih dogodkov. V Društvu upokojencev Škofja Loka se duhu pasijona pridružujemo z razstavo v Kulturnem centru Kamnitnik. Pripravila sta jo Albina in Jure Nastran. Jure je prejšnjim uprizoritvam Škofjeloškega pasijona sledil kot fotograf, Albino pa so navdihnili prav fotografirani prizori, po katerih je nastala vrsta slik v akvarelni tehniki.

Svoja dela sta ob zadnji uprizoritvi Škofjeloškega pasijona leta 2015 razstavila v Sokolskem domu v Škofji Loki, ponovili pa so jo v Radovljici in v Špetru Slovencev v Italiji. Kot je tedaj zapisal dr. Damir Globočnik, sta se fotografski in slikarski del razstave povezala v logično in harmonično celoto.

Albino Nastran smo obiskali prav med pripravami na razstavo



© Danica Zavrl Žlebir

in z veseljem nam je pokazala slike, ki jih bo razstavila. Tudi sicer je njen dom poln slik, veliko jih je naslikala sama. Čeprav je likovni duh v njej živel že od rane mladosti, je prisluhnila maminemu nasvetu, naj bo praktična, zato se ni odločila za umetniško šolanje. Po stroki je diplomirana inženirka lesarstva; sprva je delala v lesni industriji, potem je nekaj let z družino živela v Salzburgu, po vrnitvi pa je bila zaposlena v šolstvu. Po upokojitvi je začela slikati. Najbolj je prepoznavna po slikanju ikon, saj se jim je posvetila s pravo študijsko vnemo. Veliko se je učila o njih in izboljševala likovne tehnike, svojo prvo razstavo pa je pripravila v Stari Loki. Sledilo jih je še več, ena zadnjih je bila v Kamniku, kjer je odraščala. O njeni umetnosti je pred leti izšel tudi zapis v tamkajšnjem zborniku. Ob letošnjem kulturnem prazniku je v Krajevni skupnosti Sv. Duh razstavljala slike cvetličnih vzorcev v slovenski kulturni dediščini. Navdih sta ji bili slovenska krasilna umetnost in narava, v kateri najde veliko lepih motivov. Na njenih akvarelih so tudi

motivi z izvezenege oltarnega prta cerkve v Crngrobu. Njeni najpogostejši tehniki likovnega ustvarjanja sta akvarel in gvaš, oblikovala pa je tudi v keramiki. Pravi, da se je tega naučila v društvu upokojencev, potem pa so nastajali angelčki, petelini, sovce, mačke, eksperimentirala je tudi z reliefnimi glinastimi podobami.

A vrnimo se k Škofjeloškemu pasijonu. Prav za ta namen je pred leti ustvarila ikono s štirimi prizori iz pasijona – ta je zdaj shranjena v Loškem muzeju. Navdih, da se je lotila podob Škofjeloškega pasijona, kot jih lahko vidimo v galeriji Zlatin hodnik, so bile torej fotografije sina Jureta. Ko gledamo realistične podobe teh prizorov, prepoznavamo oblike igralcev na njih, številne udeležence pa poznata tudi Jure in Albina. »Poudarek je dan prav ljudem, ki ustvarjajo to mojstrovino in so povezani z duhom pasijona. Pomembno pa je tudi, da na različne načine ohranjamo in negujemo to monumentalno kulturno dediščino, ki nas plemeniti,« je prepričana Albina Nastran.

Loška slikarka mentorica likovnikom

► Danica Zavrl Žlebir

Ob letošnjih likovnih razstavah smo se srečali tudi z dvema loškima slikarkama, mentoricama likovnikov našega in sosednjega društva, Agato Pavlovec in Majo Šubic.

Akademsko slikarka **Agata Pavlovec** iz Škofje Loke je v likovnih krogih uveljavljena ime. Zdaj znova svobodna umetnica, ki je bila v preteklosti tudi nekaj časa zaposlena in si je med drugim nabirala tudi pedagoške izkušnje, je že četrto leto mentorica v slikarskem krožku Društva U3. Likovne tečaje sicer vodi že poldrugo desetletje.

Poleg škofjeloškega zdaj vodi tudi likovni tečaj v okviru Javnega sklada za kulturne dejavnosti na Jesenicah, sodeluje s centrom Korak v Kranju, ima zasebne tečaje, vključuje se v delavnice (denimo na Historialu ali v okviru Dnevoev evropske kulturne dediščine), skratka kjer koli jo angažirajo. Ob vsem tem seveda ustvarja tudi svoja lastna likovna dela, zato je njeno življenje nadvse pestro. Tudi to leto je bilo takšno, pravi.

Člani in članice likovnega krožka se dobivajo enkrat na teden po dve uri. »Večina udeležencev sodeluje od začetka, vsako leto pa se nam pridruži še kdo,« pove mentorica. »Na začetku jim predstavim likovne

osnove, potem pa po večini ustvarjajo po predlogah, ki jih preslikavajo. Vedno dodajo tudi kaj svojega. Spodbujam jih, da vsak najde svoj izraz, da poslušajo sebe in izhajajo iz sebe. Precej delajo tudi doma, a zgodi se, da se jim ustavi in potem na krožku najdemo rešitev. Moja naloga je, da jih korigiram, jim odpiram oči in um, da najdejo pot, kako se še izboljšati. Tudi skupina jih potegne naprej in opažam, da napredujejo že po prvem letu.«

H krožku jih je pritegnila volja, da počnejo nekaj, kar so si morali želeti v aktivni dobi, pa za to ni bilo časa, zdaj pa lahko odkrivajo svoje darove in se prepuščajo ustvarjalnosti. Poseben trenutek je, ko slike z mize, na kateri nastajajo, obesijo na steno in jih dajo na ogled. Kot pravi Agata, v študijskem letu vsak ustvari od štiri do pet slik, nato pa naredijo izbor in najboljše razstavijo. V študijskem letu 2025/2026 v okviru Društva U3 vodi dva slikarska tečaja, začetni in nadaljevalni.



Agata Pavlovec na sliki, ki jo je naslikal tečajnik Janez Zajc

Še ena loška slikarka je mentorica likovnikom na Škofjeloškem – to je **Maja Šubic**. Akademsko slikarka je znana zlasti po ustvarjanju fresk, poznamo jo tudi kot ilustratorko, ustvarja z različnimi likovnimi mediji. Ima pedagoške izkušnje, vodi različne likovne delavnice, priložnostno tudi delavnice fresk, je mentorica več skupinam, v skupini Katapult v Kranju deluje tudi kot prostovoljka. Mentorstvo likovnikom v Kulturnem društvu Trata - Gorenja vas pa je njena stalnica že več kot desetletje.

Loko je naslikal od A do Ž

► Ela Dolinar

Znani Ločan Matjaž Eržen poleg vsega drugega tudi slika. Svoja dela je januarja prikazal na razstavi.

Malokdo ga ne pozna, rojenega v Blaževi ulici, Ločana po srcu in duši. Njegovo življenje je polno zasedeno z vsem, kar ga veseli. Vsako dopoldne gre ob Sori do Suhe, popoldne pa do Veštra.

Izučil se je za kovinorezkalca, pozneje pa je ob delu pridobil še naziv ekonomskega tehnika. Tudi s športom si je kar blizu. Kot osnovnošolec je igral košarko, potem nogomet, pravo veselje pa je našel v rokometu, tako da je bil med začetniki te igre z žogo v Škofji Loki.

Še ena njegova ljubezen pa je risanje. Po večini ustvarja januarja in februarja, le izjemoma tudi v poznejših mesecih. Nedavno je svoja dela razstavljal v galeriji Zlatin hodnik v prostorih društva upokojencev, v njih pa nam je predstavil Loko od Suhe do Crngroba. Pravi, da je Loko naslikal od A do Ž. Rad riše tudi akte.

Stalnica v njegovem življenju je brez dvoma gledališče. Minilo je 65 let njegove dejavnosti na Loškem odru. Nekdaj so vaje trajale tudi pol leta, zdaj pa po večini štirikrat na teden vadijo dva meseca. Prvič se je z gledališčem srečal že kot otrok. Povabila ga je Štigličeva Poldka in v predstavi Kekec je odigral lik Kekca.

V 65 letih se je nabralo lepo število različnih vlog in prav vse so mu ljube. Ena zadnjih predstav ansambla Loškega odra je Hamlet v vasi Spodnja Mrduša, ki so jo uprizorili kar dvainpetdesetkrat. Večkrat gostujejo tudi na srečanjih ljubiteljskih gledališč v Srbiji in na Hrvaškem. Tudi na Čufarjevih dnevih so zmagali že večkrat. Morda je bila zanj najzahtevnejša vloga, v kateri je dve uri sedel na odru, povedal en sam stavek in z mimiko nagovarjal publiko.

Matjaž je prejemnik tako Severjeve kot tudi Linhartove nagrade. Na porokah pogosto odigra vlogo grajskega paža – gre za posebej naročene poroke s protokolom.

Poleg vsega, kar počne v življenju, rad pogleda tudi kakšen dober film, spremlja šport in uživa življenje.

Matjaž, želimo ti še veliko dobrih vlog, lepih risb, umirjenih sprehodov in sončnih dni.



Matjaž Eržen na odprtju likovne razstave svojih del

© Ela Dolinar

Delavnica medenih kruhkov

► Mira Vraničar

V kavarni Medeno srce v Blaževi ulici v Škofji Loki je nedavno zadišalo po tradiciji in domačnosti. V sodelovanju z Društvom U3 so namreč pripravili posebno delavnico izdelave škofjeloških malih kruhkov. Udeleženske so pod vodstvom izkušene mojstrice Irine Malceve spoznavale skrivnosti te starodavne obrti, ki Škofjo Loko zaznamuje že stoletja. Irina izdeluje medenjake oziroma loške kruhke iz testa z drožmi, temu pa doda kakovosten med in začimbe.

Udeleženske so se naučile pravilne uporabe lesenih modelov, v katere vtisnemo medeno testo.

Vsekakor je bila delavnica tudi druženje generacij ob obujanju nesnovne kulturne dediščine, ki kruhke spreminja v prave umetniške izdelke. Razpoloženje v kavarni je bilo prežeto z ustvarjalnostjo in spoštovanjem do lokalnih običajev. Vsaka udeleženka je domov odnesla ne samo svoj unikatni medeni izdelek, ampak tudi dragoceno znanje o tem, kako ohraniti košček loške zgodovine živ.

Radi nas poslušajo

► Martin Bizjak

Nastopi Mešanega pevskega zbora Vrelec pozimi

Vrelec se je lani občinstvu zadnjič predstavil že konec novembra na tradicionalnem prednovoletnem koncertu v Kristalni dvorani Sokolskega doma. Na celovečernem koncertu pred polno dvorano je zbor zapel v polnem mešanem pevskega sestavu, nato še posebej ženski in moški del zbora. Na povabilo Vrelca je koncert popestrila tudi glasbena skupina Loške orglice. V program smo vključili najlepše priredbe slovenskih ljudskih pesmi iz domovine in zamejstva ter Prešernovo Dekletom v priredbi Radovana Gobca. Ženski del je izvedel tri popularnejše pesmi, moški pa tri že skoraj ponarodele, med njimi prisrčno nostalgичno pesem loškega rojaka Lojzeta Hafnerja Hišica draga domača. Loške orglice so

zaigrale instrumentalno pevsko priredbo Gregorčičeve pesmi Veseli pastir, ljudsko Roža na vrtu in dve popularni pesmi Jadraj z menoj in Larina pesem. Koncert se je iztekel s priredbami ljudskih pesmi za mešani zbor Vrelca, končal pa z blagozvočnim ruskim napevom Večernij zvon. Po koncertu je v predverju Kristalne dvorane sledilo družabno srečanje pevk in pevcev zbora z občinstvom ob prigrizku in žlahtni kapljici. Čeprav vstopnine za koncerte Vrelca ni, smo pevke in pevci našega zbora hvaležni obiskovalcem za njihove prostovoljne prispevke, saj nam ti olajšajo poplačilo stroškov za naše delovanje.

Koncertno leto MePZ Vrelec smo sklenili z družabnim srečanjem pevk in pevcev zbora z našim zborovodjem prof. Herakovičem na kosilu v Oštariji pri Silvi. V prijetnem ozračju nam je s svojim herojskim tenorjem zapel nekaj starogradskih pesmi.

Letos se je Vrelcu pridružilo več novih pevk in pevcev, ki so jih pritegnili pestrost repertoarja, umetniška raven našega petja in tudi uspehi, ki jih Vrelec dosega na nastopih na pevskih revijah.

Januarja smo s samostojnim koncertom nastopili pred oskrbovanci doma Centra slepih, slabovidnih in starejših v Stari Loki. Tudi na njem smo izvedli pesmi v celotnem mešanem in posebej v ženskem sestavu.

V spremni besedi je naša pevka Tatjana Balorda poudarila, da v Vrelcu poje tudi njihov oskrbovanec Janko Korenak. Po koncertu so nam postregli s prigrizkom in napitki.

MePZ Vrelec je tudi letos nastopil na Prešernovem semnju v Kranju v počastitev kulturnega praznika, in to s Prešernovo uglasbeno pesmijo Dekletom, primorsko ljudsko Dve let in pol ter s »himno« našega zbora, uglasbeno pesmijo Neže Maurer Loka in grad.



Prednovoletni koncert Vrelca v Sokolskem domu

Mavrica v Planici

► Ela Dolinar

Lep sončen dan je bil, ko smo se člani in članice Pevske skupine Mavrica z avtobusom odpeljali proti Trbižu. Ogledali smo si tržnico, ki je zelo zanimiva in lepo prenovljena, ogrevana in pokrita.

Če se je spomnimo izpred več let, ko smo še hodili v Trbiž, so bile stojnice na soncu ali na dežju. Tam smo si privoščili kavico, nekateri so tudi kaj kupili. Tržnica je res bogato založena s čevlji, tekstilom, usnjem in še z marsičim, še vedno pa se da tudi kaj »zglihati«.

Sledil je kratek sprehod po mestu Trbiž in že smo se odpeljali proti Planici. Tam smo si najprej ogledali Planiški muzej, ki domuje v osrednjem objektu Nordijskega centra Planica. V njem je zbrana dediščina slovenskega nordijskega smučanja. Pričakal nas je odlični vodnik po muzeju. Izvedeli smo vse o rekordih in o tem, kako so skakalci prvič preleteli sto in pozneje dvesto metrov, veliko pa tudi o bogati zgodovini Planice in razvoju skakalnega športa. Videli smo kristalne globuse Petra Prevca, olimpijske medalje, medalje

svetovnih prvenstev, pokal in seveda najdragocenejšega zlatega orla, ki ga je Peter osvojil v svoji najuspešnejši sezoni 2015/2016. Obiskovalce pozdravi tudi virtualni Peter Prevca.

V okviru muzeja je še vetrni simulator. Sledil je 20-minutni ogled filma o Planici. Nato smo si ogledali še ledeno dvorano, v kateri so tekaške smučine.

Nordijski center Planica je res edinstven športni kompleks. Premišljena vpetost centra v naravno okolje je brez dvoma svojevrsten slovenski arhitekturni

dosežek, na katerega smo lahko izjemno ponosni! Vredno ogleda.

Sledili so še ogled skakalnice, sprehod do Tamarja in spominsko fotografiranje. Pri tem smo bili zelo pozorni na to, da so na fotografiji vidne vse skakalnice. Nato smo se odpeljali v Rateče, saj je bil čas, da si v tamkajšnji gostilni, znani po »pohanih« piščancih, privoščimo kosilo. Lahko rečemo, da smo se dobro podprli, zapeli nekaj pesmi in se potem z lepimi občutki odpeljali proti Škofji Loki.



Pevke in pevci Pevske skupine Mavrica v Planici

© Ela Dolinar

Zbor članov in članic Pevske skupine Mavrica

Člani in članice Pevske skupine Mavrica smo se 18. decembra 2025 v dvorani Društva upokojencev Škofja Loka zbrali na našem letnem zboru.

Udeležilo se ga je 18 pevk in pevcev skupine.

Najprej smo izvolili organe zbora, sledili sta poročilo o delu in finančno poročilo za leto 2025. Potem smo sprejeli program dela in finančni načrt za leto 2026 ter predlagali kandidatko za priznanja DU Škofja Loka.

Preden smo se razšli, smo si ogledali še projekcijo najzanimivejših slik z nastopov in izletov oziroma s praznovanj obletnic naših članov in članic v minulih letih.

Rudi Zadnik

Lepi začetki

► Alenka Šušteršič Snoj

Ali poznate tisti občutek, ko naredite nekaj prav in dobro? Tak občutek nas preveva v prvih mesecih tega leta. Ko primeš v roke orglice, zaigraš, ljudje pa ostrmijo.

Pristopijo k tebi in povedo: »Kar koža se mi je naježila«; »Nisem pričakoval, da lahko z orglicami igrate skupinsko« ali »Kaj takega slišim prvič.« Presenečeni so, da s tem majhnim ljudskim glasbilom ob spremljavi kitare in pevca lahko pripravimo pravi koncert. Prav to se nam je zgodilo na prvih letošnjih nastopih.

Takoj na začetku januarja smo presenetili slavljenko ob njenem praznovanju osemdesetletnice. Njeni gostje so utihnili in se z nejevero zastrmeli v nas, nato pa smo v gostišču skupaj preigravali in prepevali domače pesmi.

Prav poseben je bil nastop v Domu starejših Bežigrad. Varovanci so prostor zasedli do zadnjega kotička. Najlepše je bilo videti, kako so skupaj z nami prepevali njim znane melodije. Ponesli smo jih v njihovo mladost in jim obudili spomine. Njihov odziv je bil preprosto prelep, po končanem nastopu pa so nas posamezniki obiskali še v naši sobi in se nam še enkrat zahvalili.

Obljubiti smo jim morali, da jih znova obiščemo ob letu osorej.

V petek, 27. februarja, smo glasbeno popestrili slovesno prireditev Strelskega društva Škofja Loka ob pridobitvi novih elektronskih tarč, ki so zelo pomemben mejnik za prihodnje delovanje društva. Slovesnost, ki so se je udeležili tudi vidnejši predstavniki strelstva in občine Škofja Loka, je resnično preseгла odličnost. Lepo je sodelovati na taki prireditvi in biti njen del.

Ste vedeli, da je zadnja sobota v februarju slovenski dan orglic? Prav res! In na ta dan v Mokronogu pripravljajo festival orglic z naslovom »Ah, te orglice«. Posvečen je bogati kulturni dediščini tega na videz preprostega, a izjemno izraznega glasbila. Letošnji je bil že 27. po vrsti. V koncertnem večeru, ki je trajal kar dve uri in pol, se je predstavilo 23 posameznikov oz. skupin. Poleg starih znancev je bilo tudi kar nekaj novincev in lepo je videti, da se ljubezen do igranja tega inštrumenta širi. Seveda smo sodelovale tudi Loške orglice in bile glede na odziv publike zelo uspešne.

Februarja smo svoj praznik zaznamovale tudi Loške orglice. Letos smo praznovalе že 10-letnico delovanja. Naj spomnim, da smo nastale po tečaju igranja na orglice, ki ga je pripravilo Društvo U3 Škofja Loka. Dosežke našega igranja od začetka do današnjih dni bomo predstavili na samostojnem koncertu z gosti konec novembra v Sokolskem domu. Zdaj torej veste, kaj bomo počeli do konca leta. Vadili, vadili in še enkrat vadili. Se vidimo.



Nastop v Mokronogu



Nepozaben koncert v DSO Bežigrad

Vedno več potreb po obiskih in pomoči

► Tadeja Piskač Hafner

V okviru Društva upokojencev Škofja Loka že vrsto let uspešno deluje program Starejši za starejše. Naše delovanje postaja vedno bolj prepoznavno, saj nas vse pogosteje kličejo posamezniki, ki potrebujejo kakšno pomoč, ali pa si zaradi osamljenosti želijo zgolj druženja.

tistih, ki so gibalno ovirani. Povabimo jih na različne prireditve in dogodke, hkrati pa jim omogočimo tudi prevoz na prireditve in nazaj domov.

Naša pomoč je usmerjena predvsem k starejšim občanom, ki živijo sami. V sodelovanju s Telekomom Slovenije starejšim priporočamo tudi brezplačno e-oskrbo, ki jim pripada v okviru

oskrbi, zato so bile številne naše dejavnosti usmerjene prav v to problematiko. Starejši so pogosto zaskrbljeni in prestrašeni, saj si ne znajo predstavljati, kako sistem deluje in kako uveljaviti pravice iz dolgotrajne oskrbe. Zato jih prostovoljci seznanjamo, katere storitve so na voljo oziroma do katerih storitev so upravičeni. Pri starejših je bila zelo dobrodošla pomoč pri izpolnjevanju zahtevanih obrazcev.

Škofja Loka sodi med večje občine, v katerih živi že približno 4000 oseb, starejših od 69 let, zato je tudi vedno več potreb po obiskih in pomoči. Zaradi tega v naše vrste vabimo nove prostovoljce, zlasti mlajše upokojence. S tem boste svet okrog sebe naredili prijaznejši, popestrili svoj prosti čas in ga polepsali tako sebi kot drugim.

Z veseljem vas bomo sprejeli na sedežu društva ali po telefonu št.: 041/676 733.



© Marinka Mešec

Julka Hafner, 94-letna jubilatka, ki s torto praznuje med vrstniki.

Lani je bilo dejavnih 33 prostovoljcev, ki so skupaj opravili skoraj 1500 obiskov; od tega je bilo kar 114 prvih obiskov, ki zahtevajo daljšo obravnavo in izpolnjevanje obrazcev. Poleg tega so prostovoljci kar 228-krat ponudili pomoč, bodisi v obliki prevozov, druženja, manjših hišnih opravil, posredovanja obrazcev za različne socialno-varstvene pomoči ... Sem spadajo tudi obiski jubilarov, ki so člani našega društva.

Sodelovali smo tudi v občinskem projektu »Preprečimo osamljenost«, saj je to zelo pogosta težava starejših, predvsem

dolgotrajne oskrbe in jih varuje ob morebitnem padcu.

Kadar se pri starejših pojavijo večji problemi in stiske, navežemo stik s Centrom za socialno delo, ki jim nato ponudi ustrezno strokovno pomoč. Ob zaključku uspešne, že 18. sezone programa Starejši za starejše smo se prostovoljci v začetku decembra zbrali na tradicionalnem kosilu. Ob sproščenem pogovoru in ob predstavitvi različnih izkušenj vsakega prostovoljca smo spoznavali problematiko starejših in na podlagi tega načrtovali naše prihodnje delo. Lani je namreč začel veljati zakon o dolgotrajni

Program Starejši za starejše v Sloveniji deluje v 240 društvih, usposobljenih je približno 3400 prostovoljcev, v vseh teh letih je bilo v program vključenih 218.828 uporabnikov.

Opravljenih je bilo poldrugi milijon obiskov in organiziranih več kot 700 tisoč pomoči in storitev, kar je prejelo več kot 130 tisoč uporabnikov.

V času delovanja programa so opravili več kot 12 milijonov prostovoljskih ur.

Njegova velika ljubezen je balinanje

► Miha Ješe

Gost letošnje marčevske številke Mi o sebi je umirjen, čil in dejaven devetdesetletnik Ivan Breznik - Jani

Rojeni Ljubljčan je s 23 leti za svoje bivanje izbral Loko, ki ji je zvest še zdaj. V Podlubniku sta z ženo Rožo zgradila hišo in skupaj z otrokoma Markom in Bredo uživala drobne radosti. Imel sem celo to čast, da sem bil pooblaščenec na njuni zlati poroki. Skoraj vso delovno dobo je bil zavezan Jelovici, v kateri je 1. marca 1958 začel zelo uspešno karierno pot. Prvo delovno mesto je bilo varnostni tehnik, pozneje je napredoval do vodje kadrovske službe in direktorja splošnega sektorja. Najodgovornejši je bil položaj direktorja montažnih objektov, zadnja leta pa je kot izjemen poznavalec vseh obratov Jelovice vse do upokojitve leta 1991 vodil organizacijsko službo podjetja Jelovica.



Poznam ga že od malega, saj je vneto prepeval pri Oktetu Jelovica. Jeseni leta 1969 je bil med ustanovitelji okteta in mu je bil zvest polno desetletje. Zanimivo je, da so imela vsa uspešna slovenska podjetja stavbnega povišstva v sedemdesetih letih svoje oktete. Pesem imamo Slovenci v genih in prav pesem je bila zaslužna za obstoj slovenskega jezika in narodne zavesti. Toda njegova velika ljubezen je balinanje. Zapisan mu je že 74 let in je edini še živeči ustanovitelj Balinarske zveze Slovenije. Balinal je že v Ljubljani in dosegel lepe uspehe tako v Sloveniji kot tudi v Jugoslaviji. Po upokojitvi je bil dejaven zlasti kot trener, balinarski teoretik in sodnik.

V Loki je ustanovil večkratnega državnega prvaka v balinanju Balinarsko športni klub Trata ter Balinarski klub Loka 1000. Največ veselja pa je imel pri delu z mladimi. Šestim, po večini loškim svetovnim in evropskim prvacom, je bil trener in mentor. Praktično delo je nadgradil še z dvema strokovnima knjigama: leta 1993 je izšla Šola balinanja, leta 1998 pa še A.b.c. balinanja. Dolga leta je bil balinarski trener, funkcionar in sodnik. Oblikoval je sistem in način dela sodniške komisije pri Balinarski zvezi Slovenije ter program usposabljanja strokovnih delavcev. Postal je celo prvi trener balinanja z diplomom Fakultete za šport v Ljubljani.

Za svoje prizadevno in uspešno delo je prejel številna priznanja: leta 1981 zlato Bloudkovo značko, leta 1996 priznanje Mednarodne balinarske zveze, leta 2001 zlato značko Balinarske zveze Slovenije, leta 2006 svečano listino Športne zveze Škofja Loka, leta 2011 priznanje za življenjsko delo Balinarske zveze Slovenije in leta 2022 Bloudkovo plaketo, najvišje športno priznanje Olimpijskega komiteja Slovenije.

Zadnja leta je Jani umiril svoje življenje, ki zdaj poteka lagodno in brez pretresov med Škofjo Loko in Ljubljano, kjer je kot vdovec našel novo simpatijo. Še vedno se vozi s skuterjem in občasno kot gledalec zavije na balinišče. Balinčka in krogel ne meče več, vendar je kljub temu čil in v dobri kondiciji.

Bralci so veseli in hvaležni za vsak obisk

► Ela Dolinar

Irena Pešelj in Majda Klemenčič že dolga leta bralcem v Podlubniku prinašata glasilo Mi o sebi

Le kdo ju ne pozna? Irena Pešelj raznaša naše glasilo že od leta 2010, Majda Klemenčič pa tudi že več kot deset let. Njuno območje je Podlubnik.

Začetki niso bili enostavni, pripovedujeta. Nekateri hiše imajo nabiralnik spredaj, druge zadaj, pa hišne številke tudi niso po vrsti. Zdaj to ni več problem, saj malodane poznata že vse. Tudi v stolpnicaх je zdaj lažje, ker so skoraj povsod novi nabiralniki z označenimi imeni. Irena in Majda pobirata tudi društveno članarino pri vseh tistih, ki ne morejo ali ne želijo priti na sedež društva. Prav razveselijo se njunega prihoda, da še malo poklepeta. Samo raz-



Irena Pešelj in Majda Klemenčič, naši raznašalki

našanje glasila jima vzame ves dan, še več pa se zamudita, kadar obiskujeta naše člane, ki praznujejo 80, 90 ali še več let.

Vsi so izjemno veseli in ganjeni nad pozornostjo, ki so je deležni. Kot jima povejo, preberejo vse članke v glasilu, najbolj pa jim je všeč, če poznajo koga, ki je na fotografiji.

Res so hvaležni in veseli vsakega obiska.

Za svoje dolgoletno delo na več področjih v društvu upokojencev sta bili obe tudi že nagrajeni.

Želimo vama še veliko lepih srečanj z našimi člani, hkrati pa velika hvala za čas, ki ga namenjata svojemu delu.

Srečanje prostovoljcev in raznašalcev glasila

Sredi decembra lani, prav na dan izida 63. številke glasila Mi o sebi, je vodstvo DU Škofja Loka povabilo na kosilo prostovoljke in prostovoljce, ki med drugim raznašajo tudi naše glasilo. Srečanje je bilo zahvala za njihovo prostovoljno delo, zahvalo jim je izrekel predsednik društva Miha Ješe. Nagovoril jih je tudi Robert Bratuž, ki vodi dostavljanje glasila. V prijetnem pomenku so prostovoljci in prostovoljke povedali, da so tistega dne že raznosili glasilo, saj ga bralke in bralci vselej nestrpno pričakujejo. Na njihovo prijazno sodelovanje računamo tudi v prihodnje.



Prostovoljke in prostovoljci, ki našim bralkam in bralcem prinašajo glasilo Mi o sebi.

Marija Krajnik – gospa, ki je številke zamenjala za besede

► Alma Vičar

Konec januarja je bil v dvorani DU prav poseben dogodek. Marija Krajnik nam je predstavila že svojo četrto knjigo »Reka Soura mi je povedala«. Kot sama pravi, ima reka spomin in s spomini so prepletene tudi njene zgodbe.



© Alma Vičar

Njenih knjig prej nisem poznala, tudi nje ne, vendar sem med prijetnim pogovorom, med katerim mi je zaupala svojo življenjsko zgodbo, začutila, da sva si nekako blizu. Njena ljubezen do narave, slovenskega jezika, naše zgodovine, predvsem pa poseben odnos do reke Sore oziroma Soure, kot ji pravi sama, so nalezljivi.

Marija Krajnik se je rodila med vojno v Sovodnju. Oče, ki je bil na soški fronti ranjen, je bil v stari Jugoslaviji fotograf, stara mama in mama pa sta bili trgovki. V družini je bilo sedem otrok. V šolo v Poljane se je eno leto iz Sovodnja vozila kar s kolesom, že pri 12 letih pa je zaradi nadaljevanja šole v Škofji Loki zapustila dom. Pozneje se je preselila v Reteče, kjer živi še danes, saj je tam našla svojo ljubezen.

Po končanem šolanju se je najprej zaposlila na davkariji v Škofji Loki, vendar je od tam kmalu pobegnila, kot sama pravi, in naslednjih 28 let delala v tovarni Kolinska kot analitičarka, vedno obkrožena s številkami.

Vedno je rada brala in želja po pisanju jo je spremljala vse življenje. Vendar je čas za pisanje napočil šele z upokojitvijo. Kot mlada upokojenka je začela hoditi na literarne delavnice. Na pobudo

Neže Maurer je začela pisati pesmi. Leta 1999 je izšla njena prva knjiga pesmi Gube na njenem obrazu.

Svoji družini, Sovodnju in Stari Oselici, kjer je preživela mladost, je posvetila nepozaben spomin v svoji drugi knjigi Korenine belih brez. Kratke zgodbe nam približajo mamko Malko, očeta Matica, babico Franco, deda Toneta, brate in sestre, sovaščane in druge sorodnike, predvsem pa je knjiga iskren zgodovinski prikaz utripa življenja v teh krajih.

Njena tretja knjiga Svet je svet in lep je zbirka zgodb in razmišljanj, v katerih se prepletata resničnost in mit. Svoj svet nam odkriva v zgodbah, ki se gibljejo med zgodovino, »pravlencami« in poezijo in že nakazujejo naslednjo knjigo.

Ob predstavitvi svoje četrte knjige Reka Soura mi je povedala nam je zaupala, da jo je še posebej zanimal brižinski (freisinški) škof Abraham, zato je začela raziskovati, kdo je bil ta mož.

Škof Abraham je nedeljivo povezan s Škofjo Loko. Leta 973 mu je nemški cesar Oton II. podelil ozemlja okoli zdajšnje Škofje Loke (takrat imenovano Lonka), s tem pa je postal prvi zemljiški gospodar tega območja. Ob prebiranju obeh darovnic, ki opisujeta mejo območja, ki ga je cesar Oton II. podelil škofu Abrahamu, se ji je porodila misel, da je moral zelo dobro poznati te kraje. Kot cerkveni dostojanstvenik in pomemben misijonar na območju zdajšnje Koroške in Slovenije, je moral dobro poznati tudi slovenščino. Morda je ime Abraham dobil pozneje.

Škof Abraham je povezan tudi z Brižinskimi spomeniki, najstarejšimi ohranjenimi zapisi v slovenskem jeziku (v latinici oz. v t. i. karolinški minuskuli), ki so jih našli med njegovo zapuščino. Čeprav ni jasno dokazano, da je bil avtor teh besedil prav on, ga povezujejo z njimi, ker so nastala v obdobju njegovega delovanja in ker so jih našli v njegovi osebni zapuščini.

V literarnem delu knjige nam na svoj način predstavi znane pisatelje in pesnike, kot so France Prešeren, Ivan Cankar, Ivan Tavčar, Neža Maurer, Tomaž Šalamun, pesnico Sapfo in svojega sokrajana Franca Ranta, domačina iz Reteč.

Kot vneta raziskovalka zgodovine, tudi v povezavi z zapisi v slovenskem jeziku, je zadnji del knjige

namenila Etruščanom in Venetom. Marija Krajnik pa ni samo pisateljica in pesnica, je tudi nepogrešljiv del kulturnega življenja v Retečah.

Še posebej ponosna pa je na svojo družino in štiri vnuke, ki so ji v trdno oporo.

Ko sem jo vprašala, o čem bo pripovedovala njena peta knjiga, je takoj odgovorila, da knjig ne bo več. Kljub temu vam lahko zaupam, da še ni rekla zadnje besede. Do takrat pa le vzemite v roke njene knjige, ne bo vam žal.

Janko Korenak, pevec z globokim basom

► Martin Bizjak

V prijetnem pogovoru med potjo na gostovanje MePZ Vrelec mi je Janko razkril svojo življenjsko zgodbo, ki je zanimiva zlasti zato, ker mu hudo prizadeti vid ne preprečuje petja v različnih pevskih sestavih. S svojim žametnim basom že kakih deset let bogati tudi MePZ Vrelec

Takole je povedal:

»Doma sem iz Dobrne na Štajerskem in že od malega imam oslabel vid. Po končani osnovni šoli sem se leta 1966 vpisal na Škofijsko klasično gimnazijo v Želimljah. Po opravljeni maturi sem vstopil v samostan na Rakovniku, da bi kot aspirant za salezijanca opravil noviciat za redovnika. Kot pripravnik za redovniški stan sem v samostanu na Rakovniku med drugim opravljal tudi vsakdanja dela, kot so čiščenje cerkve, opravila na vrtu, dela pri živini v hlevu ... A vid se mi je z leti slabšal, zato sem predčasno prekinil aspiranturo za salezijanca in izstopil iz samostana. Vrnil sem se domov in se zaposlil v Opekarni Ljubečna, po dveh letih pa sem novo delo našel v Gradbenem podjetju Celje, kjer sem delal v remontu. Ustvaril sem si družino, dobil sina (ki k sreči ni podedoval moje prirojene napake vida) in z ženo sva nazadnje živela v Apačah. V programu usposabljanja slabovidnih sem bil leta 1970 sprejet v takratni Center slepih in slabovidnih Stara Loka v Škofji Loki, kjer sem najprej delal v kovinarski delavnici, nato pa v mizarstvu. V tem CSS sem kot oskrbovanec doma še zdaj.«

Jankova mama je zgodaj opazila, da je že kot otrok kazal nagnjenje do glasbe in petja. »Tudi kot aspirant za redovnika na Rakovniku sem ljubil petje, po upokojitvi pa sem v Dobrni pel v moškem zboru Karel Destovnik Kajuh pod vodstvom zborovodje in skladatelja Lojzeta Lebiča. Lepi trenutki, doživeti v petju in pesmi, so se mi vtisnili globoko v spomin,« je Janko nadaljeval svojo življenjsko zgodbo. »V Škofji Loki sem se takoj vključil v moški zbor CSS pod vodstvom Toneta Čudiča, vendar sem pogrešal



© Martin Bizjak

bolj dejavno pevsko dogajanje. Bolj me je pritegnilo petje v cerkvenem zboru župnije Stara Loka. Do leta 1977 sem bil pevec v zboru Društva slepih in slabovidnih za Gorenjsko v Kranju pod vodstvom gospe Julke Mandeljč. Dan, preživet brez petja, je zame zapravljen dan, kot sem nekoč rekel nekdanji pevki MePZ Vrelec pri DU Škofja Loka Jožici Kovič. Napotila me je k Vrelcu in v tem zboru so me z veseljem sprejeli v svoje vrste. Redno se udeležujem vaj in nastopov, kdaj pa kdaj mi to prepreči le kaka zdravstvena težava.

Sicer pa komaj čakam dneva pevskih vaj, saj le petje izpolnjuje moje življenje. Prizadetost mojega vida me precej omejuje pri branju notnega zapisa in besedila, vendar si med pevskimi vajami zapomnim melodijo in besedilo pesmi, tako da lahko polno sodelujem pri izvajanju skladbe. Upam, da bom še dolgo lahko dejaven v prijaznem pevskem občestvu Vrelca s tako odličnim zborovodjem, kot je prof. Dejan Herakovič.«

Tudi pevke in pevci MePZ Vrelec in moškega sestava zbora bi težko pogrešali globoki bas Janka Korenaka.

Športniki leta 2025

► Irena Ropret Pipan

Društvo upokojencev Škofja Loka je podelilo nazive športnica, športnik in ekipa leta 2025

Dogodek je potekal 19. decembra 2025 v dvorani DU v Škofji Loki in je izzvenel v prijetnem razpoloženju, ki so ga popestrili nastopajoči kitaristi loške glasbene šole. V pozdravnem nagovoru je Nada Somrak, koordinatorka za športne dejavnosti pri DU, poudarila pomembnost športa za starejšo generacijo in pozvala mlajše, naj se jim pridružijo. Sledila je projekcija fotografskih utrinkov o delovanju športnih sekcij pri društvu upokojencev. V nadaljevanju sta v duetu kitar nastopila učenca glasbene šole pod vodstvom Denisa Kokalja. Predsednik društva **Miha Ješe**

je v svojem nagovoru izrekel priznanje vsem športnikom, saj je v našem društvu najbolj množična prav ta dejavnost.

Sledila je podelitev priznanj najboljšim športnicam. Prvo mesto je zasedla **Vojka Mihelič**, druga je bila **Ivanka Prezelj** in tretja **Smiljana Oblak**. Med nominirankami so bile še Mira Golja, Marija Malovrh in Nevenka Mandić Orehek. Po glasbenem vložku in mislih znanih osebnosti o športu, ki jih je predstavil Miha Ješe, je sledila podelitev priznanj za športnika leta: prvo mesto je zasedel **Jure Štancer**, drugi je bil **Adolf Kočar**, tretji pa **Boris Vodopivec**. Nominirani so bili še Franc Bradeško, Štefan Pikovnik in Ivo Jelenc. Nekaj hudomušnih na račun športa je pred podelitvijo priznanj najboljšim ekipam povedal predsednik našega društva. Priznanja za najboljše ekipe so prejele: prvo mesto je zasedla **moška ekipa v balinanju**, druga je bila **ženska ekipa v namiznem tenisu**, tretja pa **moška strelska ekipa**. Nominirani so bili še četrtkovi

pohodniki, moška ekipa v namiznem tenisu in ženska ekipa v prstometu.

Vojka Mihelič dejavna v več športih

Kaj ti pomeni naziv športnice leta?

Zelo sem vesela in ponosna na naziv športnice leta 2025 našega društva. Naziv mi veliko pomeni, hkrati pa je to tudi odgovornost, da si bom še naprej prizadevala in se trudila tudi kot vodja sekcij kegljanja s kroglo na vrvici, pikada in prstometa.

Na katere športne dosežke si najbolj ponosna?

Nobenega dosežka ne bi posebej izpostavila. Vsi športi so mi ljubi, če pa na katerem tekmovanju dosežem dobre rezultate, sem vesela in ponosna nase. Pri tem naj poudarim, da sem se s športom začela ukvarjati že kot štiriletna deklica, in to na Jesenicah v TVD Partizan, kjer sta bila moja starša hišnika. Trenirala sem športno gimna-



Športnica in športnik leta Vojka Mihelič in Jure Štancer



Ekipa leta 2025, od leve: Jure Štancer, Branko Dolinar, Sulejman Biščević in Branko Berčič

stiko (včasih se je imenovala orodna telovadba), v kateri sem bila prav tako uspešna. Po koncu aktivne tekmovalne kariere sem trenirala mlajše telovadke, ukvarjala pa sem se tudi s sojenjem ženske gimnastike. Uspešno sem opravila izpit za sodnico in si pridobila najvišji naziv »breve sodnica«, tako da sem lahko sodila tudi na svetovnih prvenstvih.

Dejavna si v več športih – v katerih in kaj ti pomeni rekreacija?

Aktivno se rekreiram v kegljanju s kroglo na vrvcu, pikadu in prstometu, s kegljanjem na asfaltu pa se zaradi poškodbe za zdaj ne morem ukvarjati. Pred dvema letoma sem prenehala streljati, saj mi je enostavno zmanjkovalo časa. Poleg redne vadbe sodelujem tudi na številnih tekmovanjih in turnirjih, tako da sem aktivna ves teden, velikokrat pa tudi ob sobotah in nedeljah.

Rekreacija mi zelo veliko pomeni, saj s športom pomagamo vzdrževati zdravje in skrbeti za dobro kondicijo, ki ju v naših zrelih letih še posebej potrebujemo.

V skupina športnih rekreativcev se med seboj zelo dobro razumemo, spoštujemo in spodbujamo, zato vse upokojence, predvsem mlade vabim, naj se nam čimprej pridružijo.

Jure Štancer ponosen na svoje in ekipne dosežke

Kaj ti pomeni osvojeni naziv športnika leta?

Dragi so mi vsa priznanja in vse čestitke. Veliko mi pomeni druženje ob športnih dejavnostih in na srečanjih s člani kluba, pa tudi z drugimi upokojenci in upokojenkami. Priznanje dokazuje, da v tej starostni dobi dobro skrbim za svojo psihofizično kondicijo in s tem za svoje dobro počutje. Zelo pomembno pa je tudi druženje.

Na katere svoje dosežke si najbolj ponosen in kaj ti pomeni športna rekreacija?

Ponosen sem na vse svoje dosežke. V vsakega moram vložiti veliko truda in časa. Brez

treningov ne bi bilo dobrih rezultatov in s tem tudi priznanj ne.

Za ekipne uspehe pa so zaslužni tudi preostali soigralci.

Prav zaradi športne rekreacije ohranjam svojo psihofizično kondicijo, zdravje, dobro počutje, hkrati pa prijetno preživljam prosti čas v družbi.

Ekipa leta je postala moška ekipa v balinanju, kaj lahko rečeš o tem?

Zasluge za ekipne uspehe ima seveda celotna balinarska ekipa, katere člani smo: Bojan Berčič, Sulejman Biščević, Branko Dolinar in jaz.

Ekipa je leta 2025 dosegla dva velika uspeha: na področnem prvenstvu Gorenjske, ki se ga je udeležilo 24 ekip, smo zasedli drugo mesto, v Ajdovščini pa smo postali državni prvaki.

Sodelovalo je šestnajst ekip. Leto prej smo bili tako področni kot tudi državni prvaki. Ponosen sem na svojo ekipo.

Marija Malovrh z devet tisoč obiski Lubnika

Med nominiranimi za športnico leta je bila tudi najstarejša **pohodnica v četrtkovi skupini Marija Malovrh**, ki kljub svojim petinosemdesetim letom vestno in s polno energijo osvaja pohodniške cilje. Njen najljubši cilj je Lubnik, kamor se odpravi vsak drugi dan, skupaj pa je naštel že več kot devet tisoč obiskov. Pravi, da jo hoja in narava napolnita z dobro voljo in neizmerno energijo. Tako poznamo tudi četrtkovi pohodniki, vedno pozitivno naravnano in z osupljivo energijo.



© Irena Ropret Pipan

Marija Malovrh (na sredini), ob njej Slavica Laznik in Martina Eržen, gonilni sili četrtkovih pohodnikov, tudi nominiranih za ekipo leta 2025

Tekmujejo in velikokrat zmagajo

► Nada Somrak

DU Škofja Loka je na številnih področjih eno najdejavnejših in številčno najmočnejših društev. Samo na področju športa deluje 15 panog. Najštevilnejši so rekreativci – pohodniki, kolesarji in plavalci.

Za naše društvo so najpomembnejša tekmovanja v okviru Pokrajinskih športnih iger (PŠI), ki jih organizirajo različna društva upokojencev na Gorenjskem pod pokroviteljstvom Pokrajinske zveze društev upokojencev (PZDU) Gorenjske in Zveze društev upokojencev Slovenije (ZDUS). Udeleženci teh iger so zmagovalci posameznih področnih tekmovanj.

Zima nam žal tudi lani ni omogočila organizacije tekmovanj v smučanju.

Naša športna sekcija kegljanje s kroglo na vrvici vsako leto februarja organizira spominski turnir. Njeni člani se udeležujejo

podobnih srečanj drugih društev, pomagali pa so tudi pri organizaciji 42. športno-rekreacijskih iger v Škofji Loki. Udeležili so se tekmovanja PŠI v Mojstrani, kjer so naše tekmovalke zasedle odlično 4. mesto, prav tako pa so bili z osvojenim 3. mestom odlični tudi tekmovalci.

Na Jesenicah so tekmovali tudi naši šahisti in osvojili 2. mesto.

Odličen rezultat so dosegli strelke in strelci na tekmovanju PŠI, ki smo ga marca organizirali v domačem društvu in na katerem sta tako ženska kot moška ekipa zasedli 2. mesto. Oktobra lani je naše društvo organiziralo tudi državno prvenstvo v streljanju z zračno puško za upokojence. Prvenstvo smo na željo ZDUS-a organizirali drugo leto zapored, na njem pa je tekmovalo 15 moških in devet ženskih ekip. Naša ženska ekipa je osvojila 4., moška pa 9. mesto.

Tekmovanje PŠI v balinanju so tokrat organizirali v DU Milje. Naša moška ekipa je osvojila 2. mesto, dekleta pa so zasedla 3. mesto. Skupaj so že drugo leto zapored prejeli prehodni pokal PŠI. Moška ekipa je sodelovala tudi na državnem prvenstvu v

okviru ZDUS-a v Ajdovščini in zmagala. Balinarski sekciji pod vodstvom Jureta Štancarja in Smiljane Oblak sta dejavni vse leto na različnih nivojih tekmovanj.

DU Škofja Loka je aprila lani pod vodstvom Vojke Mihelič odlično organiziralo tekmovanje PŠI v pikadu. Udeležilo se ga je 13 ženskih in 13 moških ekip. Naša ženska ekipa je osvojila 2. mesto, moška pa je končala bolj na začetju.

Vsekakor pa se redno družijo z drugimi društvi v igranju pikada.

Junija je v Struževem pri Kranju potekalo tekmovanje PZDU v prstometu. Odlično se je izkazala ženska ekipa, saj je med osmimi sodelujočimi ekipami zasedla 3. mesto, moški pa so bili med 16 ekipami 9.

Prstometna organizacija Slovenije vsako leto organizira tekmovanje v državni ligi in naše športnice so lani postale ekipne državne podprvakinja. Žal jih pesti pomanjkanje vadbenih prostorov.

Kegljačice in kegljači so na igrah PZDU tekmovali v Kranju. Tekmovalno so v okviru Gorenjske dejavni vse leto. Letos je vodenje kegljaške sekcije prevzel Marko Primožič.



Teniški igralki Nada Fojkar in Nada Nastran sta na PŠI v Kamniku v svoji starostni skupini v paru zmagali že tretje leto zapored, prav tako sta 2. mesto osvojila Jože Dolinar in Jože Ramovš, 3. pa sta bila Peter Kalan in Vasilij Kosec. Skupno so bili četrți.

V namiznim tenisu letos nismo osvojili prehodnega pokala, čeprav so bili rezultati zelo dobri. Na tekmovanju PZDU v Bohinjski Bistrici je ženska ekipa zasedla 1. mesto, poleg tega pa so posamezniki osvojili kar nekaj prvih treh mest. Moška ekipa se je uvrstila na 3. mesto. Letos je sicer prvič potekalo državno tekmovanje, na katero smo se uvrstile tudi igralki DU Škofja Loka. Zasedle smo odlično 2.

mesto tako med posameznicami kot med dvojicami. Izvedli smo tudi medgeneracijsko tekmovanje, na katerem so sodelovali NTK Škofja Loka, ŠD Partizan in DU.

To pa seveda ni vse. Vse te sekcije tekmujejo tudi na medobčinskih tekmovanjih, na tekmovanjih v organizaciji Športne zveze Škofja Loka in med posameznimi prijateljskimi DU v Sloveniji ter na vseh prav tako dosegajo dobre rezultate.

Ob tem ne smemo pozabiti rekreativnih kolesarjev, ki imajo v svojih vrstah svetovno prvakinja in tudi kakšnega nekdanjega profesionalnega kolesarja, saj se tudi oni vsako leto udeležijo srečanja na ravni vseh gorenjskih upokojenskih društev.

Vsak teden se rekreativno ukvarjajo s plavanjem tudi naše plavalke in plavalci.

Najmočnejša rekreativna panoga so prav gotovo pohodniki, tako dve ponedeljkovi skupini kot zelo polno zasedena četrtkova skupina.

Pridobili pa smo tudi novo športno panogo štrbunk, ki je med upokojenci zelo priljubljena. Udeležili smo se prvega tekmovanja PZDU v štrbunku v Naklem, vendar v tej panogi za zdaj še ni zelenih rezultatov, tako da bo potrebne še veliko vadbe.

Upoštevati moramo seveda tudi člane in članice DU, ki sodelujejo pri aerobiki, teku in vsako jutro pri splošni telovadbi »1000 gibov«.

Nadaljevanje tradicije kegljaškega srečanja z obrtniki

► Marko Primožič

Na kegljišču v Športni dvorani Poden je ekipa naše kegljaške sekcije januarja odigrala tradicionalno tekmo z ekipo Obrtne zbornice Škofja Loka. Po napetih igrah so bili končni zmagovalci igralci naše ekipe, ki je tako znova osvojila prehodni pokal. V vsaki ekipi je nastopilo po osem igralcev. Tekma je bila namenjena tudi vsakoletnemu druženju igralcev obeh ekip, zato

so pripravili pogostitev, hkrati pa so navijali za soigralce. Tekmo sta si med drugimi ogledala Nada Somrak in predsednik DU Škofja Loka Miha Ješe, ki je naši ekipi izročil tradicionalni pokal.

Za našo ekipo so tekmovali Tine Uršič, Marija Tolar, Majda Bogataj, Janko Fojkar, Franc Mrak, Tina Ušeničnik, Stane Starman in Jože Zupančič; skupaj so podrli 3839 kegljev.



Kegljači na tradicionalnem srečanju upokojencev in obrtnikov

Popravek: V prejšnji številki glasila Mi o sebi smo pod fotografijo na strani 25 zapisali, da je na fotografiji poleg Nade Somrak iz DU Škofja Loka predstavnik ZDUS-a Janez Jaklič. V resnici je poleg nje Janez Jakič, delegat na državnih igrah v streljanju z zračno puško. Za napako se opravičujemo.

Podelili priznanja tekmovalcem v pikadu in kegljanju s kroglo na vrvici

► Vojka Mihelič



Tekmovalci v pikadu proslavljajo zmago.

Športni sekciji kegljanje s kroglo na vrvici in pikado sta sredi decembra 2025 sklenili rekreacijsko sezono in podelili priznanja najboljšim na društvenem tekmovanju.

Pred podelitvijo smo vsi navzoči igrali sedem krogov kegljanja s kroglo na vrvici in sedem krogov pikada. Za najboljši skupni rezultat smo upoštevali pet najboljših krogov.

Zaradi različnih bolezni in poškodb je v kegljanju s kroglo na vrvici tekmovalo sedem žensk in šest moških.

Med ženskami je bila najboljša Ivanka Prezelj, druga je bila Vojka Mihelič in tretja Smiljana Oblak, pri moških pa je bil najboljši Adi Kočar, drugi je bil Franci Bradeško in tretji Mirko Jovič. V pikadu je tekmovalo pet žensk

in šest moških. Najboljša ženska je bila Vojka Mihelič, druga je bila Metka Lubenič in tretja Smiljana Oblak, med moškimi pa je bil najboljši Franci Bradeško, drugi je bil Mirko Jovič in tretji Kristo Jovič.

Po podelitvi priznanj smo se nekoliko okrepčali, posladkali in odžejali, dobrote pa so prinesli sodelujoči, za kar se jim najlepše zahvaljujem.

Žal na podelitvi priznanj ni bilo nobenega predstavnika vodstva našega društva.

Navzoči smo bili razočarani, vendar upamo, da se bo v prihodnje našega slavlja udeležil tudi kdo iz vodstva.

Rekreacija obeh sekcij se je znova začela januarja, vse člane društva pa vabimo, da se nam pridružijo.

Končala se je zimska liga v prstometu

► Vojka Mihelič



Ciril Jenko in Niko Prevc

Športna zveza Škofja Loka je lani organizirala Zimsko ligo v prstometu 2025/2026.

Tekmovanje je potekalo v Mali športni dvorani na Trati; začelo se je 7. novembra 2025, končalo pa 13. februarja 2026. V desetih krogih je nastopilo osem ekip, v vsaki pa so morali biti najmanj po trije tekmovalci.

Naše društvo so zastopali Vera Bokal, Nežka Fojkar, Niko Prevc in Franci Prezelj. Prvo mesto je zasedla ekipa Senica-Lotrič, drugo mesto ekipa Ahčin 1, tretje mesto MDI 1, sledile pa so ekipe Koper, MDI 2, Polžki, DU Škofja Loka in ekipa Ahčin 2.

Podelitev priznanj nastopajočim in manjšo zakusko bo Športna zveza pripravila maja.

Četrtekovi planinci pozimi

► Martin Bizjak

Leto 2025 se je izteklo z zadnjo turo – »izletom v neznanu«, ki je predvsem prijateljsko srečanje planincev. Pri tem smo se ozrli na »prehojeno pot« in si zastavili cilje za naprej.

A le kam nas v tem sivem decembrskem dnevu tokrat pelje Slavica? Poln veliki avtobus brzi mimo Jesenic in Kranjske Gore naprej ... do Planice, pod skakalnice naših »orlov«, ki se nam kot šop velikih belih tulipanov prikažejo izpod oblačnih Ponc, med njimi tudi že nekoliko prezrta velika Bloudkova »stara dama«, nad vsemi pa letalnica velikanka, v katero se zazremo odprtih ust. Naša veličastna Piramida, svetišče smučarskih letalcev! A četrtekovi se podamo naprej v najlepšo alpsko dolino Tamar, pod visoke prepadne skalne stene Travnika in Mojstrovke, ki so pot in cilj tistih, katerim so namenjeni verzi pesnika Otona Župančiča:

Nekje v višini zadnjih gnezd in prvih zvezd nekdo s pobožno roko sega po svetih stvareh ...

Žal so bile ta dan gore zastrte s temno sivino megla. Po široki gazi skozi temačni gozd prispemo v zatrep doline, kjer pa nam ni dano uzreti v nebo segajočega Jalovca, ene najlepših alpskih gora. Toda četrtekovce skrita sila nezadržno vleče naprej v prijazno koč v Tamarju, dom vseh častilcev lepote skalnih očakov in alpinistov, ki gori v skalah »na meji življenja in smrti« iščejo pot in sebe. Nagnetli smo se v toplo jedilnico k čaju in h kavi, za popotnico pa nam je Slavica

namenila še sendvič. Iz Planice smo se odpeljali do hotela Krek, kjer nam je Slavica v konferenčni dvorani s fotografijami prikazala utrinke z naših izletov, podarila fotoknjige našim »okroglim jubilentom« in izrekla priznanja najzvestejšim udeležencem četrtekovih tur. Sledilo je skupno kosilo in zabava ob živi glasbi, ki je razvnela nekatere zagrete plesalce. Po tem našem zadnjem srečanju v letu 2025 smo se razšli v želji, da se v novem letu kmalu spet snidemo.

Že prve dni januarja smo pregnali zimsko odrevenelost na »ogrevalnem« pohodu od Poljan mimo Gabrške gore do Okršlana. Kljub slabim vremenskim obetom smo jo »odnesli« brez dežja in naša majhna skupina neuklonljivih je bila nagrajena celo z nekaj sonca, pri Okršlanu pa so nam postregli z bogato »malico«.

Sredi februarja smo se povzpeli na Malo goro nad Ribnico na Dolenjskem. Vodil naj bi ga Slavko, a mu je to

preprečila zahrbtna bolezen, zato ga je nadomestila Slavica. Iz industrijske cone v Ribnici smo se čez travnike podali proti slemenu Male gore na pobočje, kjer v tišini gozda še zaznamo odmev strelav nekdanje bitke borcev TIGR proti italijanskim zavojevalcem. Na tematski poti proti cerkvi sv. Ane nas ob kamniti in blatni stezi iz golega grmovja opazujejo veliki beli cvetovi teloha, nad nami pa se med drevjem beli njen zvonik. Oblaki visijo grozeče nizko nad okoliškimi vrhovi, a razgled s Sten sv. Ane je vreden truda. Vračanje po spolzki in blatni poti mimo Jamarskega doma proti Ribnici nam ni bilo ravno v užitek, naporno pot pa je odtehtala značilna ribniška vedrina, s katero so nas sprejeli v gostišču Pugelj. Med nami se je pojavil tudi Ribničan Urban, otovorjen s krošnjo, polno suhorobarskih izdelkov. Med krepko malico nam je o njem tudi zapel. S pozdravno razglednico smo se spomnili še vodnika Slavka, ki tokrat, žal, ni mogel z nami.



Na poti v Tamar

© Martin Bizjak

Ne manj, vsako leto nas je bilo več

► Mira Kofler

Ta članek je objavljen zaradi želje nekaterih pohodnikov, sestavlja pa ga več lepih in povednih pisem naše drage pohodnice Mire o njenih doživljajih v pohodniški skupini, ki bodo morda spodbudila tudi druge.

Prvo pismo

Že dolgo sem menila, da sta srčnost in človečnost dandanes odšli od nas. Pa si mi danes pokazala, da se motim. Veliko poti sva premerila s **ponedeljkovci**, uživala na poteh in v druženju z ljudmi, ki jih nikoli nič ne boli, ki se veselijo dneva in klepeta s pohodniki. In tople malice na koncu. Kako malo je treba, da je človek zadovoljen in srečen! In ko zaradi takšnih ali drugačnih razlogov ne moreš več v skupino zadovoljnih in srečnih, si žalosten. Življenje seveda teče dalje in ti si

sam in je, kot da te nikoli ni bilo. Danes pa je bil tvoj telefonski klic in klepet dokaz, da so se na teh poteh stkale tudi človeške vezi, tisto, kar dandanašnji najbolj pogrešamo, in tisto, kar ob ponedeljkovih druženjih največ šteje.

Drugo pismo

Je res že petnajst let?

Naj ti povem, kaj so mi pomenila, kako sem jih doživela? Ko sva si upokojena najprej odpočila, sva začela iskati družbo ljudi, takih, ki so veseli in pozitivni in uživajo v naravi. In sva jo našla, družbo pohodnikov, v kateri se je ob prvi močnejši in mlajši skupini čez čas oblikovala še ponedeljkova skupina. Ta družbi nekoliko starejšo, a nič manj kleno generacijo. Prezela si jo in se trudila pokazati prelepe poti in razglede naše dežele in tudi pri sosedih, saj smo hodili severno

in zahodno čez mejo. Prehodili smo jo to našo deželo po dolgem in počez, se potili, ko smo se vzpenjali na vrhove, uživali v cvetju pomladi in zlatilu jeseni, tudi v snegu smo pustili sledi.

In ne manj, vsako leto nas je bilo več. In poskrbela si, da so se ob pomoči Mirjane, Jane, Franja, Slavka in Branka tako »polžki kot brziči« vedno veselili poti, bili veseli osvojenega cilja in seveda klepeta ob kosilu, ko smo si izmenjali mnenja, ki nam jih med potjo ni uspelo. In vsakič, ko smo zadovoljni zapuščali avtobus, smo se veselili novih ponedeljkovih doživetij.

Izjemno veliko jih je bilo, a meni sta se dve poti s teboj zdeli naravnost čarobni. Nikoli ne bom pozabila poti na Mirnock, tistih rdečih planjav, modrih jezerc in lesketajočih kamnin, poraslih z lišaji. Kot da sem se preselila milijone let nazaj. In potem še



Vhod v preteklost

tvoje veliko darilo po opravljenem pohodu v Bačo – ogled soteske Driselpoh, v kateri se je znova pred očmi, kot v filmu, risala kamnita in burna zgodovina matere Zemlje. Enkratno.

Takrat sem si za svoj spomin na ta dan zapisala:

Prvih 10 km poti je bilo tako za nami in po kratki vožnji z avtobusom smo odšli še na ogled soteske Driselpoh. Tam se je pred nami razgrnila zgodovina matere Zemlje. Skladi zgornjekrednega volčanskega apnenca, položeni horizontalno, nad njimi drugi vertikalno in potem pomešano so bili kot odprte strani pradavnega obdobja mezozoika vrnitev v milijone let nazaj. Še ogled slapu, tam na koncu, občudovanje pretakajoče se vode po izdolbenih kamnitih žlebovih in po tem doživetju – vrhuncu dneva nazaj na avtobus. In ja. Kot se za pomlad spodobi, tudi cvetja na naši poti ni manjkalo in zlati mavrahi so obetali dobro večerjo. Več kot 14 km pravljične poti je bilo za nami. Ostalo

je le še urejanje vtisov o lepem dnevu, ki ga gotovo nikoli ne pozabiš.

KOLIKO LEPEGA SEM VIDELA, ČESAR NE BI, ČE NE BI BILO PLANINSKIH POTI.

Draga Dragica, hvala ti in vsem, ki ste odslej delovna ekipa, za vsa doživetja in lepe dneve ter za, kot poje Marjana Deržaj, »*spominov sto za stare dni*«.

Naslovljenka teh pisem Dragica Gartner ob tem pravi: »Mira, hvala ti za tako lepo spodbudo, ker zdaj vemo, da smo na pravi poti. Ob tem naj se zahvalim še svojim zvestim pomočnicam in vodnikom, ker brez njih ne bi bili to, kar smo. Želimo si, da bi trajalo, čeprav nas obiskujejo bolezni, kar nam bo letos nekoliko spremenilo pohodniški načrt. Vodniku Slavku Bašlju pa želimo čim prejšnjo ozdravitev.«

Začeli smo pohodniške podvige

► Martina Eržen

Planinci, imenovani **četrtkovci**, smo se kljub neprijazni vremenski napovedi podali na prvi letošnji planinski pohod, kajti upali in verjeli smo v srečo – in bila je z nami. Noč je bila še deževna in jutro megleno, kljub temu pa smo se zbrali na avtobusni postaji in se odpeljali do Poljan, od koder smo peš nadaljevali proti našemu cilju.

Po nekaj več kot uri hoda v megli in prijetnem klepetu smo se povzpeli do cerkvice na Gabrški gori, kjer nas je čakalo prijetno presenečenje. Ker je naš planinec Jože lani praznoval okroglo obletnico, nas je skupaj z ženo Vesno izdatno pogostil z domačimi

dobrotami. Po okrepčilu smo pot nadaljevali proti vrhu Gabrške gore, medtem pa so se megle dvignile in nagrajani smo bili z lepim pogledom na Poljansko dolino. Med potjo nas je pričakal tudi Beno s šilcem domačega, da se ne bi prehladili, tako da smo tudi zaradi tega okrepčila lažje

premagali zadnji vzpon do vrha Gabrške gore. Sledil je še spust po gozdnih poteh do kmetije pri Okršlanu, kjer so nam pripravili krepko in okusno malico.

Z avtobusom smo se dobre volje vrnili v Loko z željo, da se čim večkrat vidimo in družimo na naših poteh.



Z vzpona na Gabrško goro

Lago di Garda, izlet, ki se ga bo vredno spominjati

► Vesna Čadež

Takoj po letošnjem začetku meteorološke pomladi smo se loški upokoјenci odpravili proti Italiji. Naš cilj je bilo eno izmed najlepših italijanskih jezer – Lago di Garda.

si veličastno baziliko svetega Antona ter občudovali arkade starodavnega mesta. Popoldne smo se ustavili v Rivi del Garda na severni obali Gardskega jezera in se nastanili v hotelu. Malo nas je presenetila rekonstrukcija ceste do hotela. Pa večjih težav

mesta je bilo živahno, kljub temu pa turistov ni bilo preveč, tako da smo si lahko ogledali celo Julijino dvorišče. Ogledali smo si tudi očarljivo mestece Riva di Garda, večina potnikov pa se je odločila za izlet ob Lagu di Garda in obisk najbolj znanega Sirmioneja.



V Padovi pod stolpom z uro



Plešoči izletnici

Tokrat je bilo zanimanje za izlet veliko, tako da smo povsem napolnili avtobus. V Sežani se nam je pridružil vodnik Maurizio, ki je sicer iz Kopra in nas je vso pot poučeval o krajih, mimo katerih smo se vozili. Veliko novega se sicer nismo naučili, bil pa je res prijeten in včasih malo zmeden (torej je sodil med nas).

Naša prva postojanka je bil muzej Luxardo, v katerem smo spoznali tradicionalno proizvodnjo in zgodovino družine Luxardo. Obisk smo sklenili z degustacijo maraskina. Pot smo nadaljevali proti Padovi, enemu najstarejših in najpomembnejših mest v Benečiji. Ogledali smo

s prtljago ni bilo, saj so bili med nami tudi kavalirji. Pred nami se je odprl čudovit pogled na jezero in gore, ki ga obkrožajo.

Drugi dan našega potovanja je bil namenjen ogledu Verone, Mantove in obisku sirarne 4 Madonne, v kateri izdelujejo sir parmigiano reggiano. Kar nekaj sirov so nam pripravili tudi za pokušanje, mi pa smo jih nakupili tudi za svoje doma.

Verona je čudovita in ima bogato zgodovino. Ker pa je bilo časa premalo, si nismo mogli ogledati vsega. Mesto se je tudi pripravljalo na odprtje paraolimpijskih iger, zato je bilo zaprtih kar nekaj ulic. Središče

Zvečer pa ples, na katerem so se naše dame dodobra zagrele.

Hrana v hotelu je bila pač italijanska, ne moremo se pritoževati ne nad izbiro ne nad kakovostjo. Je pa bilo treba malce počakati, tako da jim izboljšava pri organizaciji samopostrežnega bifeja ne bi škodila.

V četrtek smo se odpravili proti domu, vodnika Maurizia pa smo pustili v Padovi, kjer je takoj prevzel novo skupino iz Velenja. Bili smo skupina ljudi različnih, a prijetnih značajev.

Vsak izmed nas je prispeval košček v mozaiku, ki se ga bo vredno spominjati.

POČITNICE 2026

Otok Krk – Njivice hotel MAGAL BY AMINES 3*

Od nedelje, 14. do nedelje, 21. junija 2026

Ob 9.00 zjutraj se bomo iz Škofje Loke odpeljali proti Reki in otoku Krk do mesteca Njivice. Namestili se bomo v hotelu MAGAL. Hotel je bil pred kratkim popolnoma obnovljen in leži v čudoviti naravi v bližini središča mesteca Njivice.

Kaj vam ponuja hotel MAGAL?

Vse sobe so obnovljene, z balkonom in klimatizirane; polpenzion; ob večerji brezplačna pijača (pivo, vino, sok, voda). Od ponedeljka do sobote »Klubski program dejavnosti«.

Cena: 569 € – vsak/-a udeleženec/-ka prejme bon v vrednosti 20 €.

Cena vključuje: avtobusni prevoz Škofja Loka – Njivice – Škofja Loka, namestitev v hotelu MAGAL by AMINES 3* v sobah z balkonom, polpenzion, ob večerji neomejeno pijača (vino, sok, pivo), vsi izleti po programu, klubski program dejavnosti, vodnik, organizacija in DDV.

Možna doplačila: tveganje odpovedi 28 €, enoposteljna soba 160 €, zavarovanje z asistenco 12 €.

Podrobneje na internetni strani DU Škofja Loka.

Novi Vinodolski – hotel CASA LIŠANJ 3* – all inclusive light

Od nedelje, 20. septembra, do nedelje, 27. septembra 2026

Hotel Aminess Casa Lišanjanj leži ob obali Novega Vinodolskega, torej na idealni legi za počitnice ali sprostitev v naravi. S sodobnimi in udobnimi sobami, z restavracijo z lokalnimi specialitetami ter s številnimi vsebinami za vse starosti ponuja popolno kombinacijo sprostitve in aktivnosti. Gostje lahko uživajo v bazenih, wellnessu, fitnes centru ter različnih športnih in zabavnih dejavnostih. Hotel je obdan s čudovito zelenico, s katere je mogoč neposreden dostop do plaže.

CENA 499 EUR na osebo v dvoposteljni sobi vključuje: avtobusni prevoz Škofja Loka – Novi Vinodolski – Škofja Loka, samopostrežni zajtrk, kosilo, večerjo, pijačo samo med obroki (vino, pivo, sokovi, kava), glasbeni večer, tveganje odpovedi in osnovno zdravstveno zavarovanje.

Obvezna doplačila: turistična taksa 1,99 €/oseba/dan, enoposteljna soba 175 €/teden.

Ponovoletno srečanje

Letos smo ponovoletno srečanje preselili v dvorano šolskega centra na Podnu. Dvorana je velika in bi lahko sprejela še več obiskovalcev. Srečanje so zaznamovali predvsem odličen glasbenik Brane Benedičič in številni plesalci, ki so krepko razgrela ozračje. Brane je bil neutrujen in nas je brez odmora zabaval od začetka do konca srečanja.

Ne smemo pa pozabiti na našega slavljenca Jožeta, ki je prav takrat praznoval okroglo obletnico, tako da smo mu vsi veselo nazdravljali. Pohvaliti moramo še člane in članice Pevske skupine Mavrica s predsednikom na čelu za zelo uspešno izveden srečelov.

Vesna Čadež



Utrinek s srečanja po novem letu

Snoopy in izgubljena denarnica

► Marinka Mesec



Branko Šešek s Snoopyjem

Bilo je 6. januarja letos, ko sem se po sestanku uredniškega odbora revije Mi o sebi s sedeža Društva upokojencev Škofja Loka odpeljala domov. Naslednje jutro sem potrebovala denarnico, vendar je na določenem mestu ni bilo. Kje je denarnica? Iščem po avtu, torbi, pregledam vse kote, pokličem v trgovino, v kateri sem pred sestankom nakupovala, a denarnice ni. V njej je bilo nekaj telefonskih števil, osebna in zdravstvena kartica ter nekaj gotovine. Če bi jo kdo našel, bi mogoče poklical ali pa vzel iz nje gotovino in jo vrnil kdo ve kam. Ker moje poti v zadnjem času vodijo do različnih zdravstvenih ustanov, sem morala najprej na Center za zdravstveno zavarovanje, da sem dobila nadomestno začasno zdravstveno potrdilo. Minil je teden, dva, upanje, da najdem izgubljeno denarnico pa je bilo vedno manjše.

V nedeljo, 18. januarja dopoldan, pa je zazvonil telefon. Poklical je gospod s Partizanske ceste v Škofji Loki in povedal, da je njegov psiček na sprehodu mimo stavbe Društva upokojencev, našel denarnico. Ko sem prišla ponjo, me je v 5. nadstropju stolpnice čakal gospod Branko ter me povabil v stanovanje, kjer sta me sprejela njegova žena Mirjana in kratkodlaki beli psiček z majhnimi ušesci, velikimi črnimi očmi in okroglim smrčkom, ki sliši na ime Snoopy in je kitajske pasme. Vnuk mi je povedal, da bere stripe in gleda risanke o psu s tem imenom. Snoopy je našel že veliko stvari: ključke, kape, igrače in med drugim tudi mojo denarnico. Kako in kdaj mi je denarnica padla iz avta, mi bo za vedno ostala uganka.

Z ženo sta Snoopyja dobila pred devetimi leti prek oglasa neke gospe iz Srbije in srečali so se v Ljubljani. Bil je že kastriran. Vzela bi tudi drugo psičko, njegovo sestrično, vendar s seboj nista imela dovolj denarja, pozneje pa je za nekdanjo lastnico izginila vsaka sled. Za popotnico jima je lastnica dala oprsnico in dve majhni žogici. Ker za psa nista imela zahtevanih listin za prevoz čez mejo, ga je lastnica z lepilnim trakom prelepila čez smrček in mu zvezala noge, da je bil med prečkanjem meje tiho in negiben. Snoopy je hudo zbolel za pljučnico, zato ga je Branko takoj odpeljal na kliniko za živali in počasi je psiček začel okrevati. Prispel je v topel dom, kjer ima mir, ljubezen in vse, kar potrebuje. Okrog smrčka pa ima še dandanes sledi lepilnega traku. Ima pa njihov ljubljencek tudi posebne zahteve. Njegova hrana mora biti samo iz konjskega mesa, na sprehod noče iti v dežju in snegu, zvečer ima prostor za spanje pod televizijo. Zelo dobro zazna potres. Takrat vedno ves nemiren pride k njima v spalnico in ju zbudi.

Ali je Snoopy gospodar v vaši družini? »Ja, on in žena, jaz pa sem 'hlapec', je v šali odgovoril Branko. Ker je žena še zaposlena, Branko skuha kosilo in po ženinem naročilu speče tudi pecivo.

Branko ima tudi tri pare papig, nimfo, ki govori, dve avstralski zeberci in ščinkavca. Februarja sta s prijateljcem sodelovala na razstavi papig v Celju in osvojila prvo nagrado s pokalom. Pri ocenjevanju papig sta pomembna njihov videz in postava, obvezno pa morajo na nogi imeti obroček. Branko je tudi član Ribiške družine v Kranju in že težko čaka marec, ko se začne ribolov.

Prijetno se je bilo pogovarjati z Brankom, sicer pa njemu in Snoopyju VELIKA HVALA za najdeno denarnico!

Inventura

► Edvard Erzetič

Beseda inventura izvira iz nove latinščine in pomeni popis blaga in zalog, navadno ob koncu leta. Tudi sam sem imel to srečo (?), da sem bil skoraj vsako leto imenovan v tovarniško inventurno komisijo za popis osnovnih sredstev, teh pa seveda ni bilo tako malo. Ko se človek znajde v letih, ki jim rečemo starost, čuti potrebo po nekakšni inventuri svoje prehojene poti. Glede na to, da je življenje skupek številnih dogodkov, naj kot planinec in vodnik tokrat opravim samo inventuro prehojenih gorskih poti. Gotovo ne bom naštel vseh, ker jih je bilo zelo veliko: Slovenska planinska transverzala (dvakrat), Gorenjska partizanska pot, Škofjeloška planinska pot, Pot od Ljubljane do Zagreba, Kranjski vrhovi, Samoborsko hribovje, Konjiška krožna pot, Zasavsko hribovje, Trdinova pot, Slovenska razširjena pot, Mont Blanc (dvakrat), Grossglockner (dvakrat), Olimp, Säuleck, Triglav (osemndvajsetkrat), Storžič

(enaindvajsetkrat), Stol (šestindvajsetkrat), Jalovec (štirikrat), Škrlatica (trikrat). V Italiji so bili vrhovi Benečije prava poslastica, prav tako pa tudi koroški del v Avstriji. To naj bi bil del naštetih.

Bolj kot kljukica, ki jo narediš ob koncu ture, je pomembno, kako se ti je pot vtisnila v spomin in kako si jo tudi notranje doživel. Ko premagaš težave vzpona in ko stojiš na vrhu, ki je hkrati tudi cilj tistega dne, v trenutku postaneš občudovalec vsega lepega okoli sebe. V takšnem okolju so romantični pesniki napisali najlepše pesmi. V dolino se vračaš kot zmagovalec, notranje obogaten in poln pozitivne energije. Kaj takega se ti ne more zgoditi na domačem kavču. Zakaj pišem te vrstice? Zato, ker so čustva, ki jih doživljamo na doseženih ciljih (vrhovih), zelo globoka in ostanejo za vse čase tudi globlje v spominu.

Ko se zaradi let in zdravja gorske poti prenehajo, se sploh ne čutimo prizadeti, saj imamo bogate notranje rezerve. To so spomini. Naj končam še s svojim aforizmom: »Za starostnike so spomini nekakšne konzerve, ki jih odpirajo po potrebi.« In – je res tako?

Nostalgična kuhinja spominov

► Mira Vraničar

Kuharski mojster – chef Vid Vraničar nas je tokrat spomnil na jedi in okuse naše mladosti

Jedi, ki se jih vsi zelo dobro spominjamo in jih z veseljem kuhamo še dandanes. Pa vendar vsak malo drugače, tako kot se spomni, da jih je kuhala njegova mama ali babica.

Še kuhate dobro znano krompirjevo juho, pogosto jed ob petkih? Mi smo jo tokrat kuhali na nekoliko bolj sodoben način, poimenovali smo ga kar Vidov. Začeli smo z italijanskim sofritom, na koncu pa smo jed posuli s hrustljivimi ocvirki.

Za glavno jed smo pripravili klasiko: dunajske zrezke, za katere smo uporabili telečje meso, kot veleva originalni recept, a to pot obdane s panko drobtinami, ki so to dobroto res še nadgradile. Za prilogo smo pripravile bogato krompirjevo solato s sveže pripravljeno majonezo in jajčki.

Tudi sladica je iz časov, ko smo bili še del Avstro-Ogrske. Cesarski praženec ali šmorn (nemško Kaiserschmarrn) je zelo rad jedel cesar Franc Jožef I. To priljubljeno sladico smo prav tako nekoliko

posodobili, tako da je bil naš šmorn zaradi ločeno stepenih beljakov, nežnega vmešavanja in počasnega pečenja res zelo puhast in rahel. Namesto običajnega kompota ali marmelade smo mu dodali karamelizirane gozdne sadeže ter kepico sladoleda iz burbonske vanilije.

Ob obujanju spominov in izmenjavi naših izkušenj smo se spet naučile nekaj novih, sodobnih kuharskih trikov, pridobile nekaj novih znanj, ki jih bomo skušale poustvariti tudi v domačem okolju. Na koncu pa smo se, pošteno siti in zadovoljni, vsi strinjali, da je dobra, stara kuhinja še vedno naš adut!



V kuhinji nostalgičnih spominov

© Majda Puhar Kovač

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka



Uradne ure v pisarni društva:

ob sredah in petkih od 8. do 12. ure

Blagajna: od 8. do 11. ure

Tajništvo: tel.: 04/512 06 64

e-pošta:

društvoupokojencev@siol.net

Predsednik:

Miha Ješe, 031/309 795

Podpredsednica:

Vesna Čadež, 031/311 873

Tajnica:

Patricija Žumer, 041/618 308

Računovodstvo:

Tatjana Hribernik, 031/635 109

Vplačila članarin in enodnevnih izletov:

Alenka Malenšek, 031/ 692 755

Letovanja in turistična potovanja:

Vesna Čadež, 031/311 873

Sekcija za kulturo:

Marinka Mesec, 031/259 212

Šport in rekreacija:

Nada Somrak, 031/735 413

Planinska sekcija – prijave:

Martina Eržen, 041/831 064

Pohodniška sekcija:

Dragica Gartner, 041/607 483

Glasilo Mi o sebi:

Danica Zavrl Žlebir, 031/626 154

Marinkina knjižnica:

Nevenka Mandić Orehek, 068/617 159:

ob ponedeljkih od 14.30 do 16.30 ure,

ob sredah od 11. do 13. ure in

ob petkih od 11.30 do 13.30

Starejši za starejše:

Tadeja Piskač Hafner, 041/ 676 733

Najemna stanovanja:

Nežka Fojkar, 041/717 210

- *Ob smrti našega člana prosimo njegove bližnje, da o tem obvestijo tajnico DU (041/618 308), praporščaka (Milan Možina, 041/996 789) ali svojega poverjenika.*

ČLANARINA DRUŠTVA ZA LETO 2026

Društvena članarina in članarina vzajemne samopomoči za leto 2026 predvidoma ostajata nespremenjeni, to je **15 €**, in veljata za tekoče leto (januar–december).

Član je praviloma dolžan plačati letno članarino do konca junija 2026.

Prispevka posameznega člana sta:

– letna članarina 15 €,

– vpisnina za nove člane 2 €

(članska izkaznica),

– vzajemna samopomoč (VPS) 12 € (neobvezno).

Ob morebitnem prenehanju članstva zaradi izključitve oziroma odpovedi član nima pravice do vračila vplačane članarine.

Člani DU, nastanjeni v domovih za starejše, so od 1. 1. 2020 po sklepu UO DU z dne

7. 8. 2019 oproščeni plačila članarine za DU, ne pa tudi članarine za vzajemno samopomoč oz. posmrtnine.

Vsa gotovinska vplačila (članarine, izleti, letovanja) so mogoča med uradnimi urami od 8. do 11. ure.

Članarino lahko nakažete tudi na naš TRR pri GB Škofja Loka,

št.: 07000-0001134214, s pripisom članarina 2026, referenca S199.

V članski knjižnici vam bomo plačilo potrdili pozneje v pisarni.

KORISTNE POVEZAVE – SPLETNE STRANI

Občina Škofja Loka

<https://www.skofjaloka.si/>

ZDUS Ljubljana

<https://www.zdus-zveza.si/>

PZDU Kranj:

<http://www.pzdugorenske.si/>

Društvo U3 Škofja Loka

<https://3univerza-loka.splet.arnes.si/>

Ljudska univerza Škofja Loka

<https://www.lu-skofjaloka.si/>

Zdravstveni dom Škofja Loka

<https://www.zd-loka.si>

Knjižnica Ivana Tavčarja

<https://www.knjiznica-skofjaloka.si/>

Lekarna Škofja Loka:

<http://www.gorenske-lekarne.si/enote>

TIC Škofja Loka

<https://www.visitskofjaloka.si>

Radio Sora <https://www.radio-sora.si>

SKLAD VZAJEMNE SAMOPOMOČI (VPS)

Vzajemna samopomoč je prostovoljna solidarna skupnost članov, ustanovljena zaradi izplačila posmrtnine po smrti člana. Deluje kot sklad in jo ureja Pravilnik vzajemne samopomoči. Letni prispevek in višino posmrtnine vsako leto določi upravni odbor ZDUS.

Vanjsi se lahko vključijo člani društev upokojencev do dopolnjenega 70. leta starosti. Pravica do izplačila posmrtnine pripada posameznemu članu po preteku čakalne dobe, ki je odvisna od starosti člana ob vpisu. Če član društva upokojencev preneha biti član društva, ne more biti več član samopomoči in nima pravice do vračila vplačanih prispevkov. Pomembno je, da so člani ob vstopu opozorjeni na to, da mora biti članarina poravnana vsako leto in da po enem letu neplačila članstvo preneha. Posmrtnina se lahko izplača najpozneje v enem letu po smrti člana samopomoči. Če po preteku enega leta niso bila predložena dokazila o smrti, pravica do posmrtnine ugasne. Ob smrti člana VPS ima upravičenec pravico do izplačila posmrtnine, če je od dneva vpisa v članstvo VPS do smrti minilo najmanj 5 let. Upravičenec je oseba, ki jo ob vstopu v članstvo VPS ali pozneje določi član VPS. Ob smrti člana, ki za tekoče leto še ni poravnal članarine in posmrtnine, mora upravičenec oz. pooblaščenec to storiti najpozneje v šestih mesecih po smrti člana, da lahko upraviči izplačilo posmrtnine. Zahtevek za izplačilo posmrtnine upravičenec lahko vložijo najpozneje v 12 mesecih od dneva smrti člana VPS. Zahtevku za izplačilo posmrtnine mora upravičenec društvu predložiti mrliški list umrlega člana ter fotokopije davčne številke, številke osebne izkaznice in bančne kartice upravičenca. Če dokumenti po preteku dvanajstih (12) mesecev niso bili predloženi, pravica do posmrtnine ugasne. VPS mora posmrtnino izplačati v tridesetih dneh od dneva predložitve navedenih dokazil.

Radi si ogledujemo svet

Vesna Čadež

V pokoju imamo končno čas tudi za potovanja, kolikor nam sicer omogočajo naše gmotne razmere. O svojem odnosu do potovanj so spregovorili potniki in potnice na nedavnem izletu h Gardskemu jezeru.

Marija Barbič



Rada grem na vodena potovanja in potem uživam v zgodovini in arhitekturi. Všeč mi je tudi, da smo nastanjeni v dobrem hotelu in da potovanje ni preveč naporno.

Slavko Somrak



Z velikim veseljem si s soprogo že vrsto let ogledujeva svet, kolikor nama dopuščajo finance in čas. Odkar pa društvo upokojencev zelo dobro

organizira različne izlete po bližnjih sosednjih državah, se udeležujeva tudi teh. Še posebej zato, ker je prijetna tudi družba.

Brigita Porenta



Rada potujem, ker tako izstopim iz cone udobja. Rada s svojimi očmi spoznavam nove dežele in kraje, njihove prebivalce in njihov način življenja. In rada pojem kaj, kar cenijo v tisti deželi.

Jurij Zihlerl



Kot član DU sem vključen v nekaj dejavnosti. Pojem v Mešanem pevskem zboru Vrelec, se udeležujem planinskih pohodov ter turističnih izletov in letovanj. Pri tem gre predvsem za druženje z drugimi upokojenci, saj je vedno prijetno, hkrati pa spoznavam kraje, ki jih mogoče sam ne bi nikoli obiskal. Seveda pa mi je všeč, da društvo vse dobro »porihta«, za kar smo tako jaz

kot verjetno tudi drugi člani lahko hvaležni vsem tistim, ki pri tem sodelujejo.

Majda Puhar Kovač



Veliko potujem in všeč mi je predvsem Evropa. Rada imam dobro organizirana potovanja, na katerih se veliko vidi in tudi okuša. Zanimata me zgodovina in narava, tako da se na potovanja dobro pripravim in potem uživam. Vsako potovanje ti da nekaj novega, vsaka skupina drugačen pogled na življenje. Seveda pa sem vedno srečna, ko se vozim proti domu in si rečem: »Kako je pri nas lepo!«

Urška Vilfan



Rada grem na počitnice v tuje kraje. Z možem sva že večkrat šla v Egipt. Tudi daljši izleti v tujino so mi všeč. Rada spoznavam nove kraje, nove ljudi in rada se družim. V mladosti za take stvari ni bilo ne denarja ne časa. Zdaj pa si to z veseljem privoščim.



Mira Kočfer

Razpoloženi planinci na Stenah sv. Ane



Miha Ješe

foto
galerija



Vesna Gadež

Na družabnih srečanjih se z veseljem zavrtimo. Prizor je s ponovoletnega srečanja na Podnu.

MePZ Vrelec je zapel stanovalcem Centra slepih, slabovidnih in starejših v Škofji Loki.



Martin Bizjak

»France Prešeren in loške pesnice« so organizatorji poimenovali letošnji prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku. Poleg pesmi Franceta Prešerna smo slišali še pesmi Minke Likar, Marije Krajnik, Agate Trojar in Neže Maurer ter avtorsko glasbo Bojana Pristavca.

Kegljanje je zelo primeren šport za upokojence. Škofjeloški na tekmovanjih dosegajo dobre rezultate.



Na planinskem pohodu nas iz trave pozdravi sramežljivi mavrah.

Mira Kočfer



Marko Primožič